

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 6.4.2005
KOM(2005) 121 końcowy

2005/0050 (COD)

Wniosek dotyczący

DECYZJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**ustanawiającej program ramowy na rzecz konkurencyjności i innowacji
(2007-2013)**

(przedstawiona przez Komisję)

{SEK(2005) 433 }

UZASADNIENIE

1. WSTĘP

W marcu 2000 r. w Lizbonie Rada Europejska postawiła za cel uczynienie z Europy najbardziej konkurencyjnej i dynamicznej, opartej na wiedzy gospodarki na świecie. Podkreśliła ona również znaczenie stworzenia korzystnego klimatu dla małych i średnich przedsiębiorstw, a także uznała wagę rozpowszechniania najlepszych praktyk i zagwarantowania większej zbieżności między Państwami Członkowskimi. Rada Europejska w Göteborgu w czerwcu 2001 r. określiła unijną strategię na rzecz zrównoważonego rozwoju w celu zapewnienia, aby wzrost gospodarczy, integracja społeczna i ochrona środowiska były równomierne. Istotną rolę w zrównoważonym rozwoju odgrywają struktury produkcji przedsiębiorstw.

W swoim komunikacie z lutego 2005 r. w sprawie nowej strategii lizbońskiej, Komisja Europejska proponuje skoncentrowanie starań na „zapewnieniu silniejszego i trwałego wzrostu oraz tworzeniu nowych i lepszych miejsc pracy”¹ Wymaga to działań, które zapewnią wzrost i konkurencyjność oraz sprawią, że Europa stanie się bardziej atrakcyjnym miejscem do inwestowania i pracy. Komunikat podkreśla ponadto, że istnieje konieczność stymulowania inicjatyw inwestycyjnych, przyciągania wystarczającego kapitału podwyższonego ryzyka dla nowej działalności gospodarczej oraz utrzymania silnej europejskiej bazy przemysłowej, a zarazem konieczność wspierania innowacji, zwłaszcza ekologicznej, nowego i lepszego inwestowania w edukację i szkolenia, wykorzystania technologii informacyjnych i komunikacyjnych (ITC) oraz zrównoważonego wykorzystania zasobów.

Strategia lizbońska zdecydowanie umieściła konkurencyjność w samym centrum zainteresowania politycznego. W ostatnich latach wzrosło zainteresowanie kwestią osiągnięcia większej spójności i współdziałania w ramach programów wspólnotowych i instrumentów, które mają znaczenie dla celów strategii lizbońskiej. Na wiosennym szczycie Rady w 2003 r. zaapelowano² o „zintegrowaną strategię na rzecz konkurencyjności, opracowaną przez Komisję, która będzie systematycznie dokonywać przeglądu kwestii horyzontalnych, jak i sektorowych”. W odpowiedzi³ Komisja przedstawiła wstępną analizę odpowiednich dziedzin działalności, ale zarazem wyraziła zamiar przedstawienia pewnych propozycji w ramach prac przygotowawczych na następny okres budżetowy, które to propozycje określają projekt polityczny dla rozszerzonej Unii Europejskiej w okresie od 2007 do 2013 r. Komisja zaproponowała⁴ zatem w lipcu 2004 r., w związku ze swoimi propozycjami na następny okres budżetowy, program ramowy na rzecz konkurencyjności i innowacji.

¹ COM(2005) 24 z dnia 2 lutego 2005 r.

² Konkluzje Prezydencji szczytu Rady Europejskiej w Brukseli z dnia 20 i 21 marca 2003 r., ust. 21. 8410/03 z dnia 5 maja 2003 r.

³ Niektóre główne zagadnienia konkurencyjności Europy – w kierunku zintegrowanego podejścia, COM (2003) 704 wersja ostateczna z dnia 21.11.2003 r.

⁴ Komunikat w sprawie perspektyw finansowych 2007-13, COM(2004) 487 wersja ostateczna z dnia 14 lipca 2004 r.

2. PROGRAM RAMOWY NA RZECZ KONKURENCYJNOŚCI I INNOWACJI

Program ramowy na rzecz konkurencyjności i innowacji (The Competitiveness and Innovation Framework Programme - CIP) skupi we wspólnych ramach określone wspólnotowe programy wsparcia oraz odpowiednie części innych wspólnotowych programów w dziedzinach o decydującym znaczeniu dla poprawy europejskiej wydajności, możliwości innowacyjnych i trwałego wzrostu, zwracając zarazem uwagę na związane z nimi kwestie dotyczące środowiska. Dotyczy to następujących obowiązujących wspólnotowych środków: decyzji Rady 96/413/WE⁵ w sprawie środków na rzecz wzmocnienia konkurencyjności przemysłu europejskiego; decyzji Rady 2000/819/WE⁶ w sprawie wieloletniego programu na rzecz przedsiębiorstw i przedsiębiorczości, w szczególności małych i średnich przedsiębiorstw (MSP); rozporządzenia (WE) nr 1655/2000⁷ Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej instrumentu finansowego na rzecz środowiska (LIFE); decyzji 2256/2003/WE Parlamentu i Rady w sprawie wieloletniego programu monitorowania planu działań eEuropa 2005, rozpowszechniania dobrych praktyk oraz poprawy bezpieczeństwa sieci i informacji; decyzji Rady 2001/48/WE w sprawie wieloletniego wspólnotowego programu mającego na celu stymulowanie rozwoju i wykorzystania europejskich zasobów cyfrowych w sieciach globalnych oraz promowanie różnorodności językowej w społeczeństwie informacyjnym; rozporządzenia Rady (WE) nr 2236/95 w sprawie ogólnych zasad przyznawania pomocy finansowej Wspólnoty w zakresie sieci transeuropejskich, decyzji 1336/97/WE⁸ Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zbioru wytycznych dla transeuropejskich sieci telekomunikacyjnych; oraz decyzji 1230/2003/WE⁹ Parlamentu Europejskiego i Rady przyjmującej wieloletni program działania w dziedzinie energii: „Inteligentna Energia dla Europy” w celu wspierania sprawności energetycznej oraz nowych i odnawialnych źródeł energii we wszystkich sektorach łącznie z transportem.

Program ramowy na rzecz konkurencyjności i innowacji (CIP) będzie stanowił znaczącą i spójną podstawę prawną dla wspólnotowych działań, których wspólnym nadrzędnym celem jest zwiększenie konkurencyjności i innowacji, uzupełniając przy tym działania na rzecz badań naukowych propagowane przez wspólnotowy program ramowy na rzecz badań, rozwoju technologicznego i demonstracji. W związku z tym program będzie bardziej przejrzysty i zrozumiały dla ogółu społeczeństwa. Jednakże cele i grupy docelowe programu CIP są zróżnicowane, zatem struktura programu uwzględnia konieczność zachowania przejrzystości jego poszczególnych komponentów. Program CIP będzie zatem składał się z konkretnych podprogramów: programu na rzecz przedsiębiorczości i innowacji, programu wsparcia polityki dotyczącej ICT (technologii informacyjnych i komunikacyjnych) oraz programu na rzecz Inteligentnej Energii dla Europy.

Uczestnictwo w programie CIP będzie dostępne dla członków EOG, krajów kandydujących i krajów Bałkanów Zachodnich. Inne kraje trzecie, zwłaszcza kraje sąsiadujące lub kraje zainteresowane współpracą ze Wspólnotą w zakresie działalności innowacyjnych, mogą

⁵ Dz.U. L 167 z 6.7.1996, str. 55.

⁶ Dz.U. L 333 z 29.12.2000, str. 84. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 593/2004/WE (Dz.U. L 268 z 16.8.2004, str. 3).

⁷ Dz.U. L 192 z 28.7.2000, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1682/2004 (Dz.U. L 308 z 5.10.2004, str. 1).

⁸ Dz.U. L 183 z 11.7.1997, str. 12. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 1376/2002/WE (Dz.U. L 200 z 30.7.2002, str. 1)

⁹ Dz.U. L 176 z 15.7.2003, str. 29.

uczestniczyć w programie ramowym, o ile stanowią tak będą dwustronne umowy z tymi krajami.

Program na rzecz przedsiębiorczości i innowacji

Na wiosennym szczycie Rady Europejskiej w 2004 r. podkreślono¹⁰, że „konkurencyjność, innowacja i propagowanie kultury przedsiębiorczości to decydujące warunki dla wzrostu – niezbędne dla całej gospodarki – a szczególnie ważne dla małych i średnich przedsiębiorstw”. Podkreślono¹¹ także, że „wzrost, aby był trwały, musi być przyjazny dla środowiska. Wzrost nie powinien mieć związku z negatywnymi wpływami na środowisko. Czyste technologie są niezbędne dla pełnego wykorzystania współdziałania między przedsiębiorstwem a środowiskiem.”

Traktat¹² stanowi podstawę dla Wspólnoty i Państw Członkowskich, która zapewnia istnienie warunków koniecznych dla konkurencyjności przedsiębiorstw Wspólnoty. Do działań takich należą: ułatwianie dostosowywania do zmian strukturalnych, tworzenie środowiska sprzyjającego przedsiębiorczości oraz małym i średnim przedsiębiorstwom, tworzenie środowiska sprzyjającego współpracy między przedsiębiorcami oraz wspieranie lepszego wykorzystania innowacyjnego potencjału przedsiębiorstw.

Wspólnota wspiera obecnie rozwój polityki dotyczącej przedsiębiorstw i przedsiębiorczości, a także usługi wspierania biznesu oraz instrumenty finansowe Wspólnoty dla małych i średnich przedsiębiorstw w ramach wieloletniego programu na rzecz przedsiębiorstw i przedsiębiorczości (MAP). Ponadto Komisja przeprowadza analizy oraz prowadzi działania w celu zdefiniowania i upowszechniania strategii na rzecz konkurencyjności dla europejskiego przemysłu i sektora usług, łącznie z sektorowymi wyznacznikami konkurencyjności przemysłowej. Szósty program ramowy na rzecz badań, rozwoju technologicznego i demonstracji wspiera szereg działań koniecznych dla wzmocnienia możliwości technologicznych Europy i poprawy jej wydajności innowacyjnej¹³. Program LIFE zapewnia wsparcie dla innowacyjnych technik i metod w dziedzinie środowiska. Główna część tego wsparcia udzielana jest małym i średnim przedsiębiorstwom w celu demonstracji różnorodnych czystych technologii w głównych obszarach, takich jak jakość wody i odzyskiwanie odpadów.

Program na rzecz przedsiębiorczości i innowacji skupi działania dotyczące przedsiębiorczości, małych i średnich przedsiębiorstw, konkurencyjności w przemyśle oraz innowacji. W szczególności ukierunkowany będzie na małe i średnie przedsiębiorstwa¹⁴, od firm przodujących technicznie do tradycyjnych mikroprzedsiębiorstw i rodzinnych firm, które stanowią ogromną większość przedsiębiorstw w Europie. Program obejmie sektor przemysłowy i sektor usług. Będzie on również wspierał przedsiębiorczość i potencjalnych przedsiębiorców, zarówno ogólnie, jak i w konkretnych grupach docelowych, zwracając szczególną uwagę na kwestie równości płci. Program przyczyni się ponadto do zachęcania młodzieży, aby rozwijała ducha przedsiębiorczości i do wspierania młodych przedsiębiorców

¹⁰ Konkluzje Prezydencji szczytu Rady Europejskiej w Brukseli z dnia 25 i 26 marca 2004 r., rozdział III, sekcja (ii) „Konkurencyjność i innowacja”, ust. 17 i 28. 9048/03 z dnia 19 maja 2004 r.

¹¹ Idem, rozdział III, sekcja (iv) „Środowiskowo trwały wzrost”, ust. 30 i 33.

¹² Artykuł 157

¹³ Decyzja nr 1513/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady.

¹⁴ Tak jak określono w zaleceniu Komisji z dnia 6 maja 2003 r. Dz.U. L 124 z 20.5.2003, str. 36 - 41.

na podstawie Europejskiego Paktu na rzecz Młodzieży¹⁵. Będzie on ważnym, chociaż nie jedynym, instrumentem wdrażającym główne działania w strategicznych obszarach polityk określonych w „Europejskim programie na rzecz przedsiębiorczości”¹⁶ oraz stanowiącym wsparcie na poziomie wspólnotowym dla działań Państw Członkowskich w celu realizacji Europejskiej Karty Małych Przedsiębiorstw¹⁷. Pomimo że interesy małych i średnich przedsiębiorstw są szczególnie uwzględnione w programie na rzecz przedsiębiorczości i innowacji, będą one również odzwierciedlone w całym programie CIP.

Program na rzecz przedsiębiorczości i innowacji będzie także jednym z instrumentów wspierających wdrożenie planu działania w dziedzinie technologii dla środowiska¹⁸, którego celem jest usunięcie przeszkód utrudniających wykorzystanie pełnego potencjału technologii ekologicznych w celu ochrony środowiska, zarazem przyczyniając się do zwiększenia konkurencyjności i wzrostu gospodarczego, zapewniając, że w najbliższych latach Unia Europejska będzie odgrywać przewodnią rolę w opracowywaniu i stosowaniu technologii ekologicznych, a także organizując wszystkie zainteresowane strony popierające te cele. Na wiosennym szczycie w 2004 r. Rada Europejska z zadowoleniem przyjęła ten plan działania i wezwała do jego wdrożenia. W szczególności zachęciła Komisję i grupę Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI) do zbadania możliwości zorganizowania szeregu instrumentów finansowych w celu propagowania takich technologii. Komunikat Komisji¹⁹ do Rady Europejskiej podczas wiosennego szczytu w 2005 r. podkreślił następnie konieczność silnego propagowania innowacji ekologicznej oraz stwierdził, że Komisja przyspieszy propagowanie technologii dla środowiska.

Innowacja jest procesem biznesowym związanym z wykorzystywaniem możliwości rynkowych dla nowych produktów, usług i procesów biznesowych. Co więcej, silna presja konkurencji jest niezbędna dla dostarczenia firmom skutecznych bodźców, aby stale zajmować się innowacją oraz badaniami naukowymi i rozwojem technologicznym. Jest to ściśle związane z chęcią podejmowania ryzyka i sprawdzania nowych pomysłów na rynku, a dostępność kapitału podwyższonego ryzyka jest tutaj decydująca. Niewystarczający poziom innowacji stanowi główną przyczynę słabych wyników wzrostu w Europie. Program na rzecz przedsiębiorczości i innowacji będzie zatem wspierał działania horyzontalne, aby poprawić, rozwijać i propagować innowację (łącznie z innowacją ekologiczną) w przedsiębiorstwach. Będzie to obejmowało wspieranie innowacji charakterystycznej dla danych sektorów, gron przedsiębiorczości („clusters”), partnerskich programów innowacyjnych między sektorem państwowym i prywatnym oraz stosowania zarządzania innowacją. Program przyczyni się także do zapewnienia usług wspierania innowacji na poziomie regionalnym, zwłaszcza w odniesieniu do ponadnarodowego transferu wiedzy i technologii oraz zarządzania własnością intelektualną i przemysłową.

Rada ds. konkurencyjności z dnia 13 maja 2003 r. wezwała Państwa Członkowskie do określenia celów polityki w dziedzinie innowacji, odzwierciedlających cechy szczególne ich systemów innowacyjnych. Program na rzecz przedsiębiorczości i innowacji będzie wspierał

¹⁵ Konkluzje Rady Europejskiej z dnia 22-23 marca 2005 r., załącznik I, Europejski pakt na rzecz młodzieży.

¹⁶ COM (2004) 70 wersja ostateczna z 11.2.2004.

¹⁷ Przyjęta przez Radę dnia 13 czerwca 2000 r. i zatwierdzona przez Radę Europejską dnia 19 i 20 czerwca 2000 r.

¹⁸ COM (2004)38 wersja ostateczna.

¹⁹ Wspólne działania na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, nowy początek strategii lizbońskiej COM(2005) 24 wersja ostateczna.

rozwój zarządzania innowacją i kulturę innowacji poprzez analizę i monitorowanie wydajności innowacyjnej, a także rozwój i koordynację polityki w zakresie innowacji. Program będzie ponadto wspierał wzajemną edukację dla doskonałości w tworzeniu krajowej i regionalnej polityki w zakresie innowacji, będzie popierał współpracę między państwowymi i prywatnymi podmiotami zajmującymi się innowacją, propagował świadomość na temat innowacji i rozpowszechniał dobre praktyki innowacyjne.

Jako główną barierę dla przedsiębiorczości i innowacji w przedsiębiorstwach wymienia się często ograniczony dostęp do odpowiednich form finansowania²⁰. Problem ten może być narastać z powodu nowych standardów rachunkowości, które spowodują, że banki będą bardziej wrażliwe na ryzyko i które doprowadzą do „kulturyrankingu”.

Program na rzecz przedsiębiorczości i innowacji zajmie się kwestią stałych stwierdzonych niedoskonałości rynku, które skutkują ograniczonym dostępem do kapitału własnego, kapitału ryzyka i kredytów dla małych i średnich przedsiębiorstw, poprzez wspólnotowe instrumenty finansowe zarządzane w imieniu Komisji przez Europejski Fundusz Inwestycyjny (EFI), który jest instytucją wspólnotową specjalizującą się w zapewnianiu kapitału ryzyka i instrumentów gwarancyjnych dla małych i średnich przedsiębiorstw.

W ramach programu MAP, niezależna ocena wykazała, że podejście rynkowe i wdrażanie tych instrumentów poprzez Europejski Fundusz Inwestycyjny stanowią najlepszą praktykę²¹. Z tego względu będą one kontynuowane i przyjęte w nowym programie.

Instrumenty finansowe Wspólnoty dla małych i średnich przedsiębiorstw ułatwią innowacyjnym przedsiębiorstwom rozpoczynającym działalność i młodym firmom zdobycie kapitału inwestycyjnego i kapitału dla wczesnej fazy tworzenia przedsiębiorstw. Program na rzecz szybko rozwijających się i innowacyjnych małych i średnich przedsiębiorstw (GIF) będzie miał udział w ryzyku i zyskach wraz z inwestorami zajmującymi się inwestycjami kapitałowymi w przedsiębiorstwa rynku niepublicznego, co będzie stanowić istotną dźwignię” dla zapewnienia innowacyjnym firmom kapitału inwestycyjnego. Instrumenty GIF zwiększą pulę kapitału rozwojowego dla innowacyjnych małych i średnich przedsiębiorstw we wczesnej fazie tworzenia i w fazie ekspansji, co z kolei pozyska kapitał kontynuacyjny, który pomoże im wprowadzić produkty i usługi na rynek oraz kontynuować działalność badawczą i rozwojową.

System gwarancyjny dla małych i średnich przedsiębiorstw będzie nadal zapewniał kontrgwarancje lub współgwarancje dla systemów gwarancyjnych działających w uprawnionych krajach, oraz gwarancje bezpośrednie dla pośredników finansowych. Skupi się on na niedoskonałościach rynkowych: (i) w zakresie dostępu małych i średnich przedsiębiorstw o potencjale rozwojowym do kredytów (lub substytutów pożyczek takich jak leasing); (ii) w zakresie zapewniania mikrokredytów oraz (iii) w zakresie dostępu do kapitału własnego lub quasi-kapitału własnego. Nowy (iv) element sekurytyzacji zapewni małym i średnim przedsiębiorstwom dodatkowe finansowanie zadłużenia w ramach odpowiednich uzgodnień z docelowymi instytucjami, dotyczących podziału ryzyka.

Program rozwijania zdolności będzie wspierał zdolność pośredników finansowych do koncentrowania się na dodatkowych aspektach inwestycyjnych i technologicznych. Podjęte zostanie również działanie ułatwiające finansowanie małych i średnich przedsiębiorstw w

²⁰ Flash Eurobarometer nr 160 w sprawie stosunku do przedsiębiorczości.

²¹ Ocena strategiczna programów pomocy finansowej dla małych i średnich przedsiębiorstw (Strategic Evaluation of Financial Assistance Schemes to SMEs), Deloitte & Touche, raport końcowy, grudzień 2003 r.

krajach, w których pośrednictwo bankowe jest na znacznie niższym poziomie w porównaniu ze średnią w Unii Europejskiej.

Usługi wspierania europejskiego biznesu i innowacji odgrywają ważną rolę w zapewnianiu małym i średnim przedsiębiorstwom dostępu do informacji związanych z funkcjonowaniem i perspektywami rynku wewnętrznego towarów i usług, a także w ponadnarodowym transferze innowacji, wiedzy i technologii. Usługi te mogą odgrywać przekrojową rolę, szczególnie w propagowaniu i upowszechnianiu informacji na temat programów Komisji i ich wyników, a także w zapewnianiu współpracy między Komisją a małymi i średnimi przedsiębiorstwami.

Program na rzecz przedsiębiorczości i innowacji będzie ponadto wspierał pozytywny rozwój polityki poprzez analizy porównawcze, badania i wymianę dobrej praktyki między władzami krajowymi i regionalnymi a innymi ekspertami w dziedzinie przedsiębiorstw, przedsiębiorczości oraz polityki w zakresie innowacji i konkurencji. Program obejmie współpracę z Państwami Członkowskimi i innymi krajami uczestniczącymi na rzecz poprawy prawnych i administracyjnych warunków dla działalności gospodarczej. Jednym ze sposobów kontynuowania zaleceń wynikających z działania na rzecz rozwoju takiej polityki może być zapoczątkowanie współpracy bliźniaczej między władzami na poziomie krajowym i regionalnym.

Program wsparcia polityki w zakresie ICT

Działania promujące przyjęcie technologii informacyjnych i komunikacyjnych (ICT) przez firmy, administracje i usługi sektora państwowego przeprowadzone zostały głównie w ramach inicjatywy eEuropa wspierającej koordynację między działaniami Państw Członkowskich²². Objęły one wspólnotowe finansowanie programu eTEN (TEN Telecom)²³, który wspiera sprawdzanie poprawności i uruchamianie transeuropejskich usług opartych na ICT. Składał się na to również program eContent (e-Zasoby)²⁴, którego celem jest wspieranie rozwoju innowacyjnych europejskich zasobów cyfrowych, oraz program MODINIS, który zapewnia bezpośrednie wsparcie dla działań pomagających wdrożyć program eEuropa: analiz porównawczych, badań, forów oraz działań na rzecz promocji i podnoszenia poziomu świadomości.

Wykorzystanie ICT zarówno przez sektor prywatny, jak i państwowy, ma ważne znaczenie dla poprawy wydajności innowacyjnej i konkurencyjności. Technologie informacyjne i komunikacyjne stanowią podstawę gospodarki opartej na wiedzy. Są one również katalizatorem zmian organizacyjnych i innowacji. Poza tym, że stanowią one szybko rozwijający się sektor, technologie te tworzą znaczną i rosnącą część wartości dodanej wszystkich produktów i usług. Na przykład w odniesieniu do Unii Europejskiej szacuje się, że na 1,4% rocznego wzrostu wydajności w latach 1995 – 2000, około 0,7% związane było z ICT.

Technologie informacyjne i komunikacyjne pomagają zaspokajać rosnący popyt na: lepszą opiekę zdrowotną (eHealth), efektywną edukację i kształcenie ustawiczne (eLearning), lepszą jakość życia dla starszych osób, większe bezpieczeństwo i integrację, a także większe zaangażowanie. Technologie te umożliwiają dostarczanie usług publicznych i nowych zasobów cyfrowych w wydajniejszy oraz lepiej ukierunkowany, dostosowany i dostępny

²² Decyzja 2256/2003/WE Parlamentu Europejskiego i Rady.

²³ Decyzja 1336/97/WE Parlamentu Europejskiego i Rady.

²⁴ Decyzja Rady 2001/48/WE; w 2005 r. zostanie on zastąpiony programem eContentplus.

sposób. Jednak inwestowanie w ICT oraz korzystanie z usług internetowych w Europie jest mniejsze i wolniejsze niż w przypadku naszych głównych konkurentów, zwłaszcza w sektorze usług. W latach 1995 – 2001, inwestycje w dobra inwestycyjne związane z technologiami informacyjnymi były o 1,6% PKB mniejsze niż w przypadku Stanów Zjednoczonych²⁵. Chociaż główna odpowiedzialność za programy inwestycyjne spoczywa na przedsiębiorstwach i administracjach krajowych, Wspólnota pełni tu również pewną funkcję. Rada ds. technologii telekomunikacyjnych zaapelowała zatem w grudniu 2004 r. o stworzenie całościowej polityki w zakresie ICT. W marcu 2005 r. zatwierdziła to Rada Europejska, która zwróciła się do Komisji o przygotowanie nowej inicjatywy na rzecz społeczeństwa informacyjnego.

Specjalny program wsparcia polityki w zakresie ICT będzie jednym ze sposobów wspierania działań określonych w nowej inicjatywie o nazwie „i2010: europejskie społeczeństwo informacyjne”, jak ogłoszono w komunikacie Komisji w sprawie nowej strategii lizbońskiej z lutego 2005 r.²⁶ Będzie on stymulował szersze wykorzystanie technologii informacyjnych i komunikacyjnych przez obywateli, przedsiębiorstwa i rządy, a także zmierzał do zwiększenia inwestycji państwowych w te technologie. Program będzie się opierał na wnioskach wyciągniętych z programów eTen, eContent i MODINIS, poprawiając zarazem współdziałanie między nimi i pogłębiając ich wpływ. Program będzie wspierał działania na rzecz rozwoju jednolitej europejskiej przestrzeni informacyjnej i wzmocnienia rynku wewnętrznego produktów i usług informacyjnych. Celem programu będzie stymulowanie innowacji poprzez powszechniejsze przyjmowanie technologii informacyjnych i komunikacyjnych oraz inwestowanie w nie, tak aby rozwinąć integracyjne społeczeństwo informacyjne oraz sprawniejsze i wydajniejsze usługi w ramach interesu publicznego, a także poprawić jakość życia. Program zajmie się ponadto rozdrobnieniem europejskiego rynku zasobów cyfrowych, wspierając tworzenie i upowszechnianie europejskich zasobów internetowych oraz promując kulturowe i językowe zróżnicowanie Europy, a od 2008 r. będzie kontynuował program eContent+ przyjęty niedawno przez Radę i Parlament Europejski.

Chociaż większość wsparcia finansowego dla uruchamiania i jak najlepszego stosowania ICT pochodzi z sektora prywatnego i Państw Członkowskich, wsparcie ze strony Wspólnoty umożliwi w szczególności: rozwój wspólnego podejścia i skoordynowanych działań, dzielenie się dobrymi praktykami i stosowanie rozwiązań interoperacyjnych na terenie Unii Europejskiej. Wsparcie to odgrywa także główną rolę w promowaniu środowiska wielojęzycznego z poszanowaniem zróżnicowania kulturowego. Działanie wspólnotowe jest ponadto niezbędne dla zapewnienia odpowiedniej spójności z innymi politykami Unii Europejskiej, łącznie z ramami prawnymi w odniesieniu do elektronicznych systemów wymiany danych i telewizji bez granic (eCommunications and Television Without Frontiers), a także z politykami w zakresie rynku wewnętrznego, zatrudnienia, edukacji i młodzieży, stałego rozwoju, bezpieczeństwa i handlu.

Program Inteligentna Energia dla Europy

Program *Inteligentna Energia dla Europy* (2003-2006)²⁷ będzie kontynuowany i rozszerzony w ramach programu CIP. Na mocy art. 175 ust. 1 Traktatu, celem programu Inteligentna

²⁵ OECD (2003): ICT i wzrost gospodarczy.

²⁶ COM (2005) 24 z 2.2.2005.

²⁷ Decyzja nr 1230/2003/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r., Dz.U. L 176 z 15.7.2003, str. 29.

Energia dla Europy jest wspieranie stałego rozwoju w powiązaniu z energią i przyczynianie się do realizacji ogólnych celów ochrony środowiska, bezpieczeństwa dostaw i konkurencyjności.

Prawie 94% emisji gazów cieplarnianych związane jest ze zużyciem energii, a transport odpowiada za 90% wzrostu emisji dwutlenku węgla. Wydajność energetyczna i odnawialne źródła energii stanowią niezbędne warunki spełnienia wymogów Protokołu z Kyoto i zmniejszenia rosnącej zależności Europy od importu energii, który może sięgnąć prawie 70% w 2030 r. Unia Europejska pracuje nad realizacją ambitnego celu, którym jest osiągnięcie 12% udziału energii odnawialnej w krajowym zużyciu energii brutto do roku 2010²⁸ oraz dalsze zmniejszenie ostatecznego zużycia energii; cele te jednak nie będą osiągnięte, jeżeli nie zostanie podjęte znaczące, dodatkowe działanie na poziomie Państw Członkowskich i na poziomie Wspólnoty. Unia Europejska sama wyznaczyła wyraźne cele ilościowe w odniesieniu do wykorzystania inteligentnej energii, które należy osiągnąć do 2010 r. Obejmują one: podwojenie udziału odnawialnych źródeł energii w unijnym zużyciu energii tak, aby wyniósł on 12%, zwiększenie do 21% udziału energii wytwarzanej przez odnawialne źródła oraz zwiększenie do 5,75% udziału biopaliw we wszystkich typach benzyny i oleju napędowego stosowanych w transporcie. Ma również zostać osiągnięty szereg bardziej jakościowych celów, takich jak zwiększenie sprzedaży energooszczędnych produktów/urządzeń oraz rozbudowanie wysoce wydajnej produkcji skojarzonej ciepła i energii elektrycznej. Pod adresem Państw Członkowskich wysunięto dwie ważne propozycje: aby dodatkowo zmniejszyć o 1% rocznie ilość energii w odniesieniu do ostatecznego zużycia i do zmniejszonego zużycia energii przez produkty wykorzystujące energię oraz szereg produktów spełniających wymogi eko-projektu.

Równoległe do tych środków legislacyjnych, Wspólnota prowadzi programy pomagające we wdrażaniu wspólnotowego prawodawstwa. Program Inteligentna Energia dla Europy jest wspólnotowym programem o charakterze nietechnologicznym w dziedzinie energii, koncentrującym się na usunięciu pozatechnicznych barier, tworzeniu możliwości rynkowych i zwiększaniu świadomości.

Ocena ex-ante programu następującego po programie „Inteligentna Energia dla Europy” wykazała, że obecny program jest opłacalny, a nowy program powinien zapewnić ciągłość.

Program Inteligentna Energia dla Europy w ramach programu CIP ma zatem na celu przyspieszenie działań związanych z uzgodnioną wspólnotową strategią i celami w dziedzinie stałej energii, a zwłaszcza ułatwienie rozwoju i wdrożenia ram prawnych dotyczących energii, podwyższenie poziomu inwestycji w nowe i najwydajniejsze technologie oraz zwiększenie wykorzystania i zapotrzebowania na wydajność energetyczną, odnawialne źródła energii i zróżnicowanie energetyczne, również w transporcie, poprzez zwiększanie poziomu świadomości i wiedzy na ten temat wśród głównych podmiotów w Unii Europejskiej. Program pomoże zmniejszyć różnicę między udaną demonstracją technologii innowacyjnych a ich skutecznym wprowadzeniem na rynek w celu powszechnego stosowania. Pomoże on także wzmocnić możliwości administracyjne zarówno w celu opracowywania strategii i polityk, jak i wprowadzania istniejących już przepisów, zwłaszcza w odniesieniu do nowych Państw Członkowskich. Celem programu będzie ponadto stały wzrost gospodarczy w powiązaniu z tworzeniem nowych miejsc pracy, większa spójność społeczna i wyższa jakość życia, a zarazem zapobieganie marnotrawstwu zasobów naturalnych.

²⁸ Komunikat Komisji „Udział energii odnawialnej w UE”, COM (2004) 366 wersja ostateczna z 26.5.2004.

Program będzie składał się z trzech następujących dziedzin: (i) wydajność energetyczna i racjonalne wykorzystanie energii, w szczególności w sektorze budowlanym i sektorze przemysłowym („SAVE”); (ii) nowe i odnawialne źródła energii dla scentralizowanej i zdecentralizowanej produkcji elektryczności i ciepła oraz ich integracja ze środowiskiem lokalnym i systemami energii („ALTENER”); (iii) aspekty energetyczne w transporcie, dywersyfikacja paliw, na przykład dzięki nowym rozwijającym się i odnawialnym źródłom energii, oraz paliwa odnawialne i wydajność energetyczna w transporcie („STEER”). Ponadto program ten zapewni finansowanie inicjatyw horyzontalnych integrujących wydajność energetyczną i odnawialne źródła energii z kilkoma sektorami gospodarki i/lub łączących różne instrumenty, narzędzia i podmioty w ramach tego samego działania lub projektu.

Międzynarodowy wymiar programu Inteligentna Energia („COOPENER”) będzie kontynuowany w ramach nowych zewnętrznych instrumentów pomocowych zaproponowanych przez Komisję we wrześniu 2004 r²⁹.

Wspierane będą dwa głównie typy projektów: z jednej strony projekty w zakresie propagowania i rozpowszechniania, które mają propagować sprzyjające ogólne warunki dla stałych technologii energetycznych łącznie ze strukturami administracyjnymi, powszechną świadomością, współpracą horyzontalną i wertykalną oraz tworzeniem sieci, jak również z lepszym wprowadzaniem ram prawnych; z drugiej strony projekty „powielania ręcznego” systematycznie wspierające stosowanie nowych stałych technologii energetycznych.

Ze względu na wdrożenie programu i zarządzanie nim, Komisja rozważa przedłużenie kadencji nowo utworzonej „Agencji Wykonawczej ds. Inteligentnej Energii” i przekazanie temu organowi takich zadań związanych z zarządzaniem programem, które nie wiążą się z podejmowaniem decyzji politycznych.

3. ZARZĄDZANIE NOWYM PROGRAMEM RAMOWYM NA RZECZ KONKURENCYJNOŚCI I INNOWACJI

Mimo że programy składające się na program CIP będą posiadały swoje komitety zarządzające i będą ustalały własne programy działań, program CIP zapewni spójne podejście do nadrzędnych celów. Instrumenty wdrażające często będą wykorzystywane przez więcej niż jeden program, co uczyni je bardziej przejrzystymi dla użytkowników. Program CIP będzie z tego względu prostszy od obecnych ustaleń, w których współlistnieją rozmaite metody i instrumenty finansowania.

Na przykład:

- **instrumenty finansowe Wspólnoty** będą wspierały małe i średnie przedsiębiorstwa w sektorach tradycyjnych oraz te, które inwestują w ICT, innowację i technologie dla środowiska.

²⁹ Komunikat w sprawie instrumentów pomocy zewnętrznej w ramach nowej perspektywy finansowej na lata 2007-2013, COM (2004) 626 końcowy; Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady ustanawiającego Instrument Pomocy Przedakcesyjnej (IPA) COM (2004) 627 wersja ostateczna; wniosek dotyczący rozporządzenia ustanawiającego przepisy ogólne w sprawie Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa i Partnerstwa COM (2004) 628 wersja ostateczna; wniosek dotyczący rozporządzenia ustanawiającego instrument finansowania współpracy na rzecz rozwoju i współpracy gospodarczej COM (2004) 629 wersja ostateczna.

- **Usługi wspierania europejskiego biznesu i innowacji** będą odgrywać ważną rolę w zapewnianiu małym i średnim przedsiębiorstwom dostępu do informacji związanych z funkcjonowaniem i perspektywami rynku wewnętrznego, zapewnianiu informacji zwrotnej ze strony tych przedsiębiorstw w odniesieniu do rozwoju polityki i oceny wpływu, a także w pomaganiu przedsiębiorstwom w międzynarodowej współpracy. Będą one również rozpowszechniać informacje i podnosić poziom świadomości na temat polityk, prawodawstwa i programów wsparcia związanych z innowacją, promować wykorzystanie wyników programów badawczych oraz zapewniać pośrednictwo dla transferu technologii i wiedzy, a także dla tworzenia partnerstwa między podmiotami zajmującymi się innowacją³⁰.
- **Tworzenie sieci między zainteresowanymi stronami** będzie zasadniczym elementem programu. Ułatwia to przepływ wiedzy i pomysłów, co samo w sobie jest niezbędnym warunkiem innowacji.

Planuje się, że niektóre zadania związane z poszczególnymi programami będą zarządzane przez Komisję za pośrednictwem nowych i/lub przystosowanych w tym celu istniejących już agencji wykonawczych. Odnosi się to zwłaszcza do projektów w dziedzinie energii, które będą zarządzane i wdrażane przez „Agencję Wykonawczą ds. Inteligentnej Energii” po przedłużeniu jej kadencji. Instrumenty finansowe Wspólnoty dla małych i średnich przedsiębiorstw będą zarządzane głównie przez Europejski Fundusz Inwestycyjny. Współpraca z międzynarodowymi instytucjami finansowymi obejmie międzynarodowe banki rozwoju, takie jak Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju (EBOR).

4. ZGODNOŚĆ Z INNYMI DZIEDZINAMI POLITYKI

Program CIP, fundusze strukturalne i rozwój obszarów wiejskich

Wymiar regionalny jest niezbędny dla poprawy europejskiej konkurencyjności i innowacji. Zaproponowana przez Komisję nowa polityka spójności dotyczy zmniejszania trwałych regionalnych rozbieżności w tych dziedzinach poprzez uczynienie z konkurencyjności i innowacji wyraźniej i głównej podstawy dla interwencji funduszy strukturalnych w ramach celów „konwergencji” oraz „regionalnej konkurencyjności i zatrudnienia”. Ponadto Komisja proponuje Strategiczne Wytyczne Wspólnoty dotyczące spójności, które określą, w jaki sposób priorytety na poziomie Unii Europejskiej – łącznie z konkurencyjnością i innowacją – powinny być uwzględniane przez krajowe i regionalne władze odpowiedzialne za zarządzanie funduszami strukturalnymi. Wytyczne te zapewnią możliwość stanowczego zachęcenia organów zarządzających do realizacji inwestycji, które uzupełniają unijną politykę w zakresie konkurencyjności i innowacji. Jeżeli cele te mają zostać osiągnięte w sprawny i skuteczny sposób, interwencje muszą opierać się na zrozumieniu potrzeb małych i średnich przedsiębiorstw, skutecznej polityce na rzecz wzmocnienia przedsiębiorstw i przedsiębiorczości, wykorzystaniu innowacji i ICT oraz na inwestycjach w technologie dla środowiska, wykorzystaniu energii, dobrej praktyce w ramach zadłużenia i instrumentów kapitałowych oraz transferu technologii.

Podobne względy mają zastosowanie do wielu interwencji w ramach nowej polityki rozwoju obszarów wiejskich. Realizacja jej zasadniczych celów, do których należą: poprawa

³⁰ łącznie z usługami innowacyjnymi w ramach CORDIS.

konkurencyjności łańcucha rolno-spożywczego, stałe zarządzania gruntami, zróżnicowanie gospodarce i rozwój lokalny, przyczynia się do stałego rozwoju, wzrostu i zatrudnienia na obszarach wiejskich w ramach Unii Europejskiej. Szczególny nacisk kładzie się na innowację. Większość przedsiębiorstw na obszarach wiejskich to małe i średnie przedsiębiorstwa, z wysokim odsetkiem mikroprzedsiębiorstw i małych przedsiębiorstw, dla których dostęp do innowacji i ICT ma fundamentalne znaczenie.

Regiony kwalifikujące się do celu konwergencji funduszy strukturalnych zachęca się do uczestnictwa w wymianach organizowanych w związku z programem CIP, tak aby ich indywidualne uwarunkowania zostały uwzględnione przy określaniu dobrych praktyk dopasowywanych do ich potrzeb.

Podczas gdy program CIP określa i propaguje najlepsze praktyki i doskonałość w tych dziedzinach, fundusze spójności oraz nowy Fundusz Rozwoju Obszarów Wiejskich powinny być w miarę możliwości wykorzystywane przez krajowe i regionalne władze jako główny instrument pomagający tym, którzy pozostają w tyle, osiągnąć te poziomy doskonałości, wzmacniając regionalną konkurencyjność i innowację, a poprzez to zmniejszając rozbieżności. Propozycje w sprawie regionalnego finansowania zostaną opracowane przez organy regionalne, tak aby spełnione zostały ich potrzeby i ambicje (tak jak wymagają tego wzmocnione zasady pomocniczości i proporcjonalności). Dlatego należy dbać o to, aby nie naruszać zasady spójności lub struktury oddolnego zarządzania funduszy strukturalnych. Państwa Członkowskie i regiony powinny jednak być czynnie zachęcane przez program CIP do przestrzegania tego, aby środki wspierania z funduszy ERDF i EARDF korzystały z przykładów najlepszych praktyk w tej dziedzinie, tak jak zostały one opracowane i określone w związku z działaniami CIP, w szczególności poprzez wzajemne kontakty.

Program CIP oraz FP7-RTD

Konkurencyjność i innowacja w Europie będzie wspierana nie tylko przez siódmy program ramowy na rzecz badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (FP7-RTD), ale również przez program CIP. Programy te będą się uzupełniały i wzajemnie umacniały w swoim wspieraniu celów lizbońskich.

Program CIP będzie zajmował się zarówno technologicznymi, jak i pozatechnologicznymi aspektami innowacji. W odniesieniu do innowacji technologicznej skoncentruje się on na niższych poziomach procesu badawczego i innowacyjnego. W szczególności będzie on promował usługi wspierania innowacji dla transferu i wykorzystania technologii, projekty na rzecz wdrożenia oraz rynkowego wykorzystania nowych technologii w takich dziedzinach jak ICT, energia i ochrona środowiska³¹, jak również rozwój i koordynację krajowych i regionalnych programów i polityk w zakresie innowacji. Program poprawi również osiągalność i dostęp innowacyjnych małych i średnich przedsiębiorstw do zewnętrznych źródeł finansowania, między innymi badań i rozwoju oraz działań innowacyjnych; program będzie promował ponadto udział małych i średnich przedsiębiorstw w FP7-RTD.

Ze swojej strony FP7-RTD będzie nadal wzmacniał swoje wsparcie dla ponadnarodowej współpracy w dziedzinie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji, zwłaszcza między przedsiębiorstwami a państwowymi instytucjami badawczymi, dla konkretnych projektów dla

³¹ Konkretnym przykładem jest tutaj projekt Galileo, w którym innowacyjne małe i średnie przedsiębiorstwa mogą rozwijać aplikacje/zastosowania oferowane przez system nawigacji satelitarnej Galileo dla celów transportu lub bezpieczeństwa.

małych i średnich przedsiębiorstw w dziedzinie badań i rozwoju technologicznego oraz dla mobilności naukowców w obrębie firm i środowiska akademickiego. W ten sposób program skoncentruje się bardziej na potrzebach przemysłu w zakresie innowacji technologicznej i zainicjuje nowe działania w formie wspólnych inicjatyw technologicznych w głównych obszarach przemysłu. Będzie także propagował rozpowszechnianie i wykorzystywanie wyników programów badawczych w ramach projektów i konkretnych zakresów tematycznych, a także koordynację krajowych programów i polityk badawczych. Wspieranie ponadnarodowej współpracy między regionalnymi gronami przedsiębiorczości („clusters”) będzie uzupełniało się z podobnymi działaniami w ramach programu CIP, które koncentrują się na regionalnych działaniach i politykach dotyczących innowacji.

Program CIP oraz kształcenie ustawiczne

Edukacja i szkolenia są niezbędne dla zagwarantowania, że kapitał ludzki Europy posiada najbardziej aktualną wiedzę i umiejętności dla potrzeb innowacji. Wysoce wykwalifikowana siła robocza lepiej reaguje na szybko zmieniające się wymagania przedsiębiorstw i swobodniej zmienia miejsca pracy. Edukacja i szkolenia wnoszą również wkład w rozpowszechnianie wiedzy oraz w proces, dzięki któremu organizacje uczą się na podstawie swoich doświadczeń i ulepszają swoje procedury, produkty i usługi. Europa potrzebuje większych i lepszych inwestycji w edukację i szkolenia, a przyjęcie proponowanego „zintegrowanego programu działań w zakresie kształcenia ustawicznego”³² pomoże promować przedsiębiorczość, wesprze ustawiczne dokształcanie zawodowe i szkolenia oraz pomoże organizacjom stać się „uczącymi się organizacjami”.

Europejski Fundusz Społeczny (ESF) będzie także wspierał priorytetowy system kształcenia ustawicznego jako część swoich priorytetów dotyczących zwiększenia zdolności przystosowawczych pracowników i przedsiębiorstw, zwłaszcza poprzez promowanie większego inwestowania w zasoby ludzkie przez przedsiębiorstwa, szczególnie małe i średnie przedsiębiorstwa oraz pracowników.

Z tego względu program CIP, Europejski Fundusz Społeczny i program na rzecz kształcenia ustawicznego, a w szczególności działania z zakresu Leonardo da Vinci wzajemnie się wspomagają.

Działania wspierające rozumienie tekstów multimedialnych i hipertekstu (*digital literacy*) uwzględnią prace nad podstawowymi kompetencjami prowadzone pod auspicjami programu „Edukacja i szkolenia 2010” oraz wsparcie na rzecz rozumienia tekstów multimedialnych i hipertekstu udzielane w ramach „Programu ustawicznego kształcenia”.

Program CIP oraz sieci transeuropejskie

Dla konkurencyjności i społeczno-ekonomicznej spójności w Unii Europejskiej konieczne jest ukończenie i uruchomienie europejskich sieci transportu, energii i telekomunikacji. Dostęp do tych sieci jest czynnikiem o ważnym znaczeniu dla prosperowania małych i średnich przedsiębiorstw w ramach jednolitego rynku, jak określono w art. 154 Traktatu. Program CIP oraz polityka w zakresie sieci transeuropejskich wzmacniają się nawzajem poprzez wspieranie konkurencyjności w ramach działalności gospodarczej: na przykład, program Inteligentna Energia dla Europy będzie wspierać bardziej racjonalne, wydajne i trwałe

³² COM (2004) 474 wersja ostateczna.

struktury wykorzystania energii poprzez określanie i usuwanie administracyjnych, komunikacyjnych i innych pozatechnologicznych barier. Program CIP ułatwi zatem połączenia międzysieciowe i dostęp do transeuropejskiej sieci energetycznej.

5. KONSULTACJE I OCENA WPŁYWU

Propozycja Komisji dotycząca programu CIP poddana została ocenie wpływu i konsultacjom publicznym. Opinie zainteresowanych stron na temat zaproponowanego programu CIP zostały zebrane od grudnia 2004 r. do lutego 2005 r. na podstawie dokumentu konsultacyjnego. Dotyczyło to głównie korzyści oraz wartości dodanej zebrania różnych elementów w ramach jednolitego programu oraz tego, w jaki sposób program będzie się łączył z innymi wspólnotowymi środkami w zakresie konkurencyjności i innowacji. Osobno przeprowadzono konsultacje z zainteresowanymi stronami na temat poszczególnych komponentów programu CIP.

Pomysł utworzenia ram dla działań mających na celu wzmocnienie konkurencyjności i innowacji spotkał się, ogólnie rzecz biorąc, z pozytywną reakcją, aczkolwiek wyrażano niekiedy obawy, że tożsamość, przejrzystość i koncentracja polityczna poszczególnych programów może zostać osłabiona. Główne cele programu zostały w przeważającej części poparte, a zwłaszcza jego wsparcie dla innowacji. Respondenci zgodzili się co do tego, że istnieje wyraźna potrzeba interwencji w tych dziedzinach na poziomie europejskim, pomimo tego, że główna odpowiedzialność w tym zakresie spoczywa na Państwach Członkowskich. Większość zainteresowanych stron postrzegała proponowany program ramowy jako okazję do uczynienia programów składających się na CIP bardziej przyjaznych dla użytkowników i łatwo dostępnymi dla małych i średnich przedsiębiorstw.

Proces konsultacji przyniósł wiele przydatnych komentarzy i sugestii; miały one jednak większy związek z etapami programowania i wykonywania niż z samym aktem prawnym i dlatego zostaną uwzględnione we właściwym czasie.

6. ZASADY POMOCNICZOŚCI I PROPORCJONALNOŚCI

Zgodnie ze swoją podstawą prawną, program ukierunkowany będzie na wyzwania określone w sposób proporcjonalny i w zgodzie z zasadą pomocniczości³³. Wszystkie dziedziny objęte programem CIP stanowią wspólną odpowiedzialność Państw Członkowskich i Wspólnoty³⁴. Program CIP będzie miał zastosowanie tylko tam, gdzie wyraźna europejska wartość dodana zaistnieje w działaniach poprzez instrumenty wspólnotowe w celu poprawy wyników na poziomie narodowym i niższym lub w celu osiągnięcia celów wspólnotowych. Komitety zarządzające mianowane dla programów składających się na program CIP zapewnią zgodność wspieranych przez siebie działań z priorytetami Państw Członkowskich. Proporcjonalność będzie zagwarantowana głównie przez koncentrowanie się na interwencjach w zakresie nieprawidłowości na rynku.

Instrumenty programowe są również zgodne z zasadami pomocniczości i proporcjonalności:

- Instrumenty finansowe Wspólnoty dla małych i średnich przedsiębiorstw zapewnią dodatkową dźwignię dla krajowych instrumentów z poparciem w formie oceny AAA

³³ Artykuł 5 Traktatu WE i Protokołu w sprawie stosowania zasady pomocniczości i proporcjonalności dołączony do Traktatu Amsterdamskiego.

³⁴ Podstawą prawną programu CIP są art. 156, 157 ust. 3 i art. 175 ust. 1 Traktatu.

Europejskiego Funduszu Inwestycyjnego. Proporcjonalność tych instrumentów jest zapewniona poprzez używanie pośredników rynkowych jako dźwigni finansowania. Zajmą się oni problemami, które nadal się pojawiają, pomimo integracji rynku usług finansowych, z powodu stwierdzonych i stałych niedoskonałości rynkowych, oraz uzupełnią inne (oparte na zasobach własnych) interwencje Europejskiego Funduszu Inwestycyjnego, a także działania innych międzynarodowych instytucji finansowych. Wymiar europejski zapewni rozpowszechnianie dobrej praktyki w dostarczaniu takich instrumentów oraz stymulowanie skoordynowanych działań. W wielu Państwach Członkowskich brakuje takich rozwiązań, a dostęp do wystarczających funduszy nadal jest przeszkodą dla przedsiębiorczości, innowacji, rozwoju społeczeństwa informacyjnego i rozwoju oraz stosowania technologii dla środowiska.

- Wsparcie ze strony Wspólnoty dla europejskich usług wspierania działalności gospodarczej i innowacji pomoże organizacjom partnerskim działającym w Państwach Członkowskich zapewnić małym i średnim przedsiębiorstwom dodatkowe usługi wspierania działalności gospodarczej i innowacji oraz rozwijać współpracę gospodarczą w ramach UE. Dzięki wspólnej strukturze wsparcia, poszczególne centra będą mogły udostępniać zdecentralizowane usługi informacyjne i doradcze. Proporcjonalność gwarantowana jest przez współpracę z organizacjami partnerskimi, które są głęboko zintegrowane z gospodarką w danym regionie.
- Działania dotyczące rozwoju polityki, takie jak wymiany doświadczeń, analizy porównawcze i koordynacja polityk krajowych, pomogą władzom w polepszeniu ich polityki wobec warunków dla przedsiębiorczości, rozwoju małych i średnich przedsiębiorstw, innowacji, innowacji ekologicznej oraz rozwoju i stosowania ICT. Takie wymiany stanowią część otwartej metody koordynacji i są stosowane jako narzędzie wspomagające krajowe władze w ulepszaniu ich własnych polityk. Mogą być one kontynuowane w ramach współpracy bliźniaczej, której wspólnotowa wartość dodana wynika z jej transgranicznego charakteru.
- Główne wsparcie dla projektów innowacyjnych w zakresie działalności gospodarczej w Europie pochodzi z krajowych i regionalnych programów i projektów. Jednak są one nadal podzielone według rozgraniczenia na projekty krajowe i regionalne, i z tego względu często nie mogą wykorzystywać twórczego potencjału dostępnego w innych krajach unijnych. Poparcie dla łączenia sił krajowych i regionalnych programów innowacyjnych w zakresie działalności gospodarczej odnosi się do tego problemu, zwłaszcza poprzez wymiany i propagowanie najlepszej praktyki.
- Projekty oparte na podziale kosztów, takie jak projekty wprowadzające, pilotażowe oraz powielania rynkowego, będą miały na celu popieranie innowacji, tworzenia sieci między zainteresowanymi stronami oraz transfer i rynkowe wykorzystanie nowych technologii, często w wymiarze transgranicznym. Pomoc finansowa udzielana takim projektom będzie ustalana na podstawie wspólnotowej wartości dodanej danych działań oraz zgodnie z celami i programem działań danego programu.

7. NASTĘPSTWA DLA BUDŻETU

„Legislacyjne sprawozdanie finansowe” przedstawione wraz z niniejszą decyzją określa orientacyjne następstwa dla budżetu. Jest ono zgodne z programowaniem finansowym na okres 2007 – 2013 zaproponowanym przez Komisję.³⁵

³⁵ COM (2004) 101 z 26.2.2004

Wniosek dotyczący

DECYZJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**ustanawiającej program ramowy na rzecz konkurencyjności i innowacji
(2007-2013)**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 156, art. 157 ust. 3 i art. 175 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji³⁶,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego³⁷,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów³⁸,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu³⁹,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W marcu 2000 r. w Lizbonie Rada Europejska postawiła cel uczynienia z Europy najbardziej konkurencyjnej i dynamicznej, opartej na wiedzy gospodarki na świecie. Podkreśliła ona znaczenie stworzenia klimatu sprzyjającego małym i średnim przedsiębiorstwom (MŚP), oraz uznała za ważne rozpowszechnianie najlepszych praktyk i zapewnienie większej zbieżności między Państwami Członkowskimi. W czerwcu 2001 r. Rada Europejska w Göteborgu określiła strategię Wspólnoty na rzecz zrównoważonego rozwoju w celu zapewnienia, aby wzrost gospodarczy, integracja społeczna i ochrona środowiska dotrzymywały sobie kroku. Istotną rolę w zrównoważonym rozwoju odgrywają struktury produkcji przedsiębiorstw.
- (2) Aby przyczynić się do zwiększenia konkurencyjności i możliwości innowacyjnych we Wspólnocie, do rozwoju społeczeństwa wiedzy oraz do zrównoważonego rozwoju opartego na harmonijnym wzroście gospodarczym, należy ustanowić program ramowy na rzecz konkurencyjności i innowacji (zwany dalej „programem ramowym”).
- (3) Jest to zgodne z przedstawionym na wiosennym posiedzeniu Rady Europejskiej komunikatem Komisji „Wspólne działania na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia – Nowy początek strategii lizbońskiej”⁴⁰, domagającym się działań, które

³⁶ Dz.U. C [...] z [...], str. [...].

³⁷ Dz.U. C [...] z [...], str. [...].

³⁸ Dz.U. C [...] z [...], str. [...].

³⁹ Dz.U. C [...] z [...], str. [...].

⁴⁰ COM(2005) 24 z 2.2.2005 r.

zapewnią wzrost i konkurencyjność oraz sprawią, że Europa stanie się bardziej atrakcyjnym miejscem do inwestowania i pracy, oraz przypominającym, że konieczne jest pobudzanie przedsiębiorczości, przyciąganie wystarczającego kapitału podwyższonego ryzyka dla rozpoczynania działalności gospodarczej oraz utrzymanie silnej europejskiej bazy przemysłowej, przy jednoczesnym wspieraniu innowacji, zwłaszcza innowacji ekologicznych (wykorzystujących technologie dla środowiska lub z nimi związanych), wykorzystania technologii informacyjnych i komunikacyjnych (ICT) oraz zrównoważonego wykorzystania zasobów. Podczas gdy konkurencyjność jest w dużej mierze zapewniana przez aktywne przedsiębiorstwa działające na otwartych, opartych na zasadach konkurencji rynkach, oraz wspierana przez właściwe warunki ramowe, w szczególności przez ramy prawne przyjazne innowacjom, finansowanie przez Wspólnotę odgrywa rolę w zwiększeniu wsparcia i zapewnieniu uzupełniającego finansowania w sytuacjach, w których zawodzi rynek.

- (4) Program ramowy ma skupić te szczegółowe środki Wspólnoty w dziedzinie przedsiębiorczości, MŚP, konkurencyjności przemysłu, innowacji, technologii informacyjnych i komunikacyjnych (ICT), technologii dla środowiska oraz inteligentnej energii, które do chwili obecnej są regulowane następującymi aktami prawnymi: decyzją Rady 96/413/WE z dnia 25 czerwca 1996 r. w sprawie wdrożenia wspólnotowego programu działań na rzecz wzmocnienia konkurencyjności przemysłu europejskiego⁴¹; decyzją Rady 2000/819/WE z dnia 20 grudnia 2000 r. w sprawie wieloletniego programu na rzecz przedsiębiorstw i przedsiębiorczości, w szczególności małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP)⁴²; rozporządzeniem (WE) nr 1655/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 lipca 2000 r. dotyczącym instrumentu finansowego na rzecz środowiska (LIFE)⁴³; decyzją 2256/2003/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie wieloletniego programu monitorowania planu działań eEurope 2005, rozpowszechniania dobrych praktyk oraz poprawy bezpieczeństwa sieci i informacji⁴⁴; decyzją Rady 2001/48/WE z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie wieloletniego wspólnotowego programu mającego na celu stymulowanie rozwoju i wykorzystania europejskich zasobów cyfrowych w sieciach globalnych oraz promowanie różnorodności językowej w społeczeństwie informacyjnym⁴⁵; decyzją 1336/97/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 czerwca 1997 r. w sprawie zbioru wytycznych dla transeuropejskich sieci telekomunikacyjnych⁴⁶; decyzją 1230/2003/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. w sprawie wieloletniego programu działań w dziedzinie energii: „Inteligentna Energia dla Europy” wspierającego zrównoważony rozwój w dziedzinie energii⁴⁷.
- (5) Program ramowy określa zbiór wspólnych celów, całkowitą wysokość budżetu przeznaczanego do ich osiągnięcia, różne rodzaje środków wykonawczych oraz

⁴¹ Dz.U. L 167 z 6.7.1996, str. 55.

⁴² Dz.U. L 333 z 29.12.2000, str. 84. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 593/2004/WE (Dz.U. L 268 z 16.8.2004, str. 3).

⁴³ Dz.U. L 192 z 28.7.2000, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1682/2004 (Dz.U. L 308 z 5.10.2004, str. 1).

⁴⁴ Dz.U. L 336 z 23.12.2003, str. 1.

⁴⁵ Dz.U. L 14 z 18.1.2001, str. 32.

⁴⁶ Dz.U. L 183 z 11.7.1997, str. 12. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 1376/2002/WE (Dz.U. L 200 z 30.7.2002, str. 1)

⁴⁷ Dz.U. L 176 z 15.7.2003, str. 29.

ustalenia dotyczące monitorowania i oceny oraz ochrony interesów finansowych Wspólnoty.

- (6) Program ramowy nie powinien zawierać działań w zakresie badań i rozwoju technologicznego przeprowadzanych zgodnie z art. 166 Traktatu i powinien mieć charakter uzupełniający w stosunku do programu ramowego Wspólnoty na rzecz badań i rozwoju technologicznego ustanowionego decyzją [...] Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia [...] r.⁴⁸.
- (7) Wspólne cele programu ramowego powinny zostać osiągnięte przez programy szczegółowe: program na rzecz przedsiębiorczości i innowacji, program wsparcia polityki dotyczącej technologii informacyjnych i komunikacyjnych oraz program „Inteligentna Energia dla Europy”.
- (8) Niniejsza decyzja ustanawia ramy finansowe na cały okres obowiązywania programu, które mają stanowić podstawowy punkt odniesienia dla władzy budżetowej, w rozumieniu pkt. 33 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 6 maja 1999 r. między Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i usprawnienia procedury budżetowej⁴⁹.
- (9) Dla każdego programu szczegółowego powinien zostać zarezerwowany orientacyjny szczegółowy budżet.
- (10) W celu zapewnienia, że finansowanie ograniczone jest do sytuacji, w których zawodzi rynek, oraz dla uniknięcia zakłóceń w funkcjonowaniu rynku, finansowanie ze środków programu ramowego powinno odpowiadać przepisom Wspólnoty dotyczącym pomocy państwa i związanym z nimi instrumentom oraz obowiązującej wspólnotowej definicji MŚP.
- (11) Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym (EOG) oraz dodatkowe protokoły do układów stowarzyszeniowych przewidują udział odpowiednich krajów w programach Wspólnoty. Udział innych krajów powinien być możliwy, jeśli pozwalają na to porozumienia i procedury.
- (12) Program ramowy i programy szczegółowe powinny być regularnie monitorowane i oceniane, co pozwoli na ich ewentualne dostosowanie.
- (13) Powinny również zostać podjęte właściwe środki zapobiegające nieprawidłowościom i nadużyciom finansowym oraz kroki niezbędne dla odzyskania straconych, niewłaściwie wypłaconych lub nieodpowiednio wykorzystanych środków zgodnie z rozporządzeniami Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich⁵⁰, nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. dotyczącym kontroli miejscowych i inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu zabezpieczenia interesów finansowych Wspólnot Europejskich przeciwko nadużyciom finansowym i innym nieprawidłowościom⁵¹ oraz rozporządzeniem (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącym

⁴⁸ Dz.U. L

⁴⁹ Dz.U. C 172 z 18.6.1999, str.1.

⁵⁰ Dz.U. L 312 z 23.12.1995, str. 1.

⁵¹ Dz.U. L 292 z 15.11.1996, str. 2.

dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF)⁵².

- (14) Wzrost i konkurencyjność przedsiębiorstw w sektorach przemysłu i usług zależą od ich zdolności szybkiego dostosowywania się do zmian i wykorzystywania ich innowacyjnego potencjału. Przed tym wyzwaniem stoją przedsiębiorstwa każdej wielkości, szczególnie jednak przedsiębiorstwa mniejsze. Uzasadnione jest więc ustanowienie szczegółowego programu pod nazwą „Program na rzecz przedsiębiorczości i innowacji”.
- (15) Wspólnota może odgrywać rolę katalizatora oraz koordynatora wysiłków Państw Członkowskich. Może wnieść własny wkład do ich osiągnięć oraz je uzupełniać, w szczególności poprzez wspieranie wymiany krajowych i regionalnych doświadczeń i praktyk, poprzez określanie i rozpowszechnianie najlepszych praktyk oraz poprzez wspieranie dostępności w całej Europie usług wspierających przedsiębiorstwa i innowacje, zwłaszcza dla MŚP.
- (16) Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie „Stymulowania technologii dla zrównoważonego rozwoju: plan działań na rzecz technologii dla środowiska w Unii Europejskiej”⁵³ apeluje o programy Wspólnoty wspierające rozwój i wykorzystanie technologii dla środowiska oraz instrumenty finansowe dla podziału ryzyka inwestowania w te technologie.
- (17) Rynkowe instrumenty finansowe Wspólnoty dla MŚP uzupełniają i wzmacniają efekty programów finansowania na poziomie krajowym. Mogą one wspierać prywatne inwestycje na rzecz stworzenia nowych, innowacyjnych przedsiębiorstw, oraz mogą wspierać przedsiębiorstwa o dużym potencjale wzrostu w fazie ekspansji w celu uzupełnienia luki kapitałowej. Mogą one polepszyć dostęp istniejących MŚP do kredytów przeznaczonych na działania, które wspierają ich konkurencyjność i potencjał wzrostu.
- (18) Europejski Fundusz Inwestycyjny (EFI) jest wyspecjalizowaną instytucją Wspólnoty, która zapewnia kapitał podwyższonego ryzyka oraz poręczenia dla MŚP. Przyczynia się on do osiągnięcia celów Wspólnoty: społeczeństwa opartego na wiedzy, innowacji, wzrostu, zatrudnienia oraz wspierania ducha przedsiębiorczości. EFI zapewnia wymaganą ciągłość w zarządzaniu programami Wspólnoty i zebrał w tej dziedzinie rozległe doświadczenia. Zarządzanie przez EFI w imieniu Komisji instrumentami finansowymi Wspólnoty dla MŚP uznane zostało w niezależnych ocenach za rozwiązanie modelowe. EFI dysponuje również fachową wiedzą potrzebną do wspierania nowych działań inicjowanych przez Państwa Członkowskie w oparciu o partnerstwo publiczno-prywatne, mających na celu przyciągnięcie kapitału wysokiego ryzyka z rynków kapitałowych z korzyścią dla małych innowacyjnych przedsiębiorstw.
- (19) Przyszłe zmiany w otoczeniu finansowym i nowe standardy rachunkowości sprawiają, że instytucje finansowe stają się bardziej wyczulone na punkcie ryzyka, prowadzą do stworzenia „kultury ratingu” i mogą ograniczyć ofertę kredytową dla MŚP,

⁵² Dz.U. L 136 z 31.5.1999, str. 1.

⁵³ COM(2004) 38 wersja ostateczna z 28.1.2004.

przynajmniej w okresie przejściowym. Program na rzecz przedsiębiorczości i innowacji powinien dlatego stanowić odpowiedź na zmieniające się potrzeby finansowe MŚP, w tym potrzebę finansowania bliskiego przedsiębiorstwom oraz adaptacji do nowego otoczenia finansowego, przy uniknięciu zakłóceń w funkcjonowaniu rynku.

- (20) Usługi wspierające przedsiębiorstwa i innowacje odgrywają ważną rolę w zapewnieniu dostępu MŚP do informacji dotyczących funkcjonowania i możliwości wewnętrznego rynku towarów i usług, jak również w ponadnarodowym transferze innowacji, wiedzy i technologii. Mają też one kluczowe znaczenie w ułatwianiu MŚP dostępu do informacji o dotyczących ich przepisach Wspólnoty, także tych planowanych, co pozwala im na przygotowanie i dostosowanie się do nich przy uniknięciu wysokich kosztów. Zewnętrzne oceny podkreśliły konieczność wzmocnienia horyzontalnej roli europejskich usług wspierających przedsiębiorstwa. Dotyczy to rozpowszechniania informacji o programach Wspólnoty i wspieranie udziału MŚP w tych programach, w szczególności udziału MŚP w programie ramowym Wspólnoty w dziedzinie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji. Oceny podkreśliły również znaczenie ułatwienia wymiany i komunikacji między Komisją i MŚP.
- (21) Wspólnota musi stworzyć sobie solidną analityczną podstawę, aby wspierać kształtowanie polityk w dziedzinach takich jak MŚP, przedsiębiorczość, innowacje i konkurencyjność w sektorach przemysłu. Podstawa ta ma zwiększyć wartość informacji dostępnych w tych dziedzinach na poziomie krajowym. Wspólnota powinna troszczyć się o wspólne rozwijanie strategii konkurencyjności dla sektorów przemysłu i usług, oraz o wspieranie najlepszych praktyk związanych z otoczeniem i kulturą przedsiębiorstw, włączając w to społeczną odpowiedzialność przedsiębiorstw i równouprawnienie płci, a także wspieranie młodych przedsiębiorców.
- (22) Na posiedzeniu w dniach 20-21 marca 2003 r. Rada Europejska nadała innowacji i przedsiębiorczości znaczenie priorytetowe oraz podkreśliła, że Europa musi uczynić więcej dla przekształcania pomysłów w rzeczywistą wartość dodaną. Rada wezwała do dalszych działań zmierzających do stworzenia warunków sprzyjających innowacyjności przedsiębiorstw. Linearny model innowacji, który zakłada, że badania prowadzą bezpośrednio do innowacji, okazał się niewystarczający dla wyjaśnienia osiągnięć innowacji i dla zaproponowania właściwych odpowiedzi w postaci polityki na rzecz innowacji. W obliczu faktu, że przedsiębiorstwa stanowią jądro procesu innowacji, w ramach szczegółowego programu na rzecz przedsiębiorczości i innowacji należy umieścić środki finansowe przeznaczone do pobudzania innowacyjnych działań przedsiębiorstw i przekształcania innowacji w produkty rynkowe oraz stymulujące zarządzanie innowacjami i kulturę innowacji. Powinno to zapewnić, że innowacje przyczyniają się do wspierania konkurencyjności i są praktycznie realizowane na poziomie przedsiębiorstw. Na posiedzeniu w dniach 25-26 marca 2004 r. Rada Europejska wskazała, że czyste technologie są niezbędne dla pełnego wykorzystania synergii między przedsiębiorstwem a środowiskiem. Wspieranie innowacji ekologicznych, obejmujących także innowacyjne czyste technologie, może pomóc w wykorzystaniu ich potencjału.
- (23) Rynek transferu i przyswajania wiedzy jest często nieprzejrzysty, a brak informacji lub kontaktów stwarza bariery rynkowe. Przedsiębiorstwa mają także problemy z integracją technologii niebędących częścią ich tradycyjnego obszaru działalności oraz

z dostępem do nowych umiejętności. Ryzyko finansowe wiążące się z innowacjami może być wysokie, zyski mogą się opóźniać z powodu problemów w rozwoju, a podatki nie są być może neutralne jeśli chodzi o sukces lub porażkę. Może brakować umiejętności potrzebnych dla wykorzystania pojawiających się możliwości. Bariery instytucjonalne lub prawne mogą opóźniać lub przeszkadzać w pojawieniu się nowych rynków i dostępu do nich. Sytuacja gospodarcza może poza tym decydować o tym, czy innowacja ma miejsce, czy też nie.

- (24) W szczególności rozpowszechnianie innowacyjnych technologii dla środowiska napotyka te przeszkody. Zbyt często ceny rynkowe produktów i usług nie uwzględniają całkowicie kosztów dla środowiska. Część kosztów nieuwzględniana w cenach rynkowych jest ponoszona przez społeczeństwo jako całość, a nie przez sprawców zanieczyszczeń. Ta nieprawidłowość funkcjonowania rynku, w połączeniu z interesem Wspólnoty w zachowaniu zasobów, zapobieganiu zanieczyszczeniom i ochronie środowiska przy możliwie niskich kosztach, uzasadniają zwiększone wsparcie dla innowacji ekologicznych.
- (25) Działania Wspólnoty na rzecz innowacji mają na celu wsparcie rozwijania polityki w zakresie innowacji w Państwach Członkowskich i ich regionach oraz ułatwienie wykorzystania efektów synergii między regionalną, krajową i europejską polityką w zakresie innowacji a działaniami wspierającymi. Wspólnota może ułatwić wymiany ponadnarodowe, wzajemne uczenie się i tworzenie sieci oraz nadać rozmach współpracy w zakresie polityki na rzecz innowacji. Sieci wzajemnych kontaktów między zainteresowanymi stronami mają istotne znaczenie dla ułatwienia przepływu wiedzy i pomysłów niezbędnych dla innowacji.
- (26) Rezolucja Rady, uchwalona na posiedzeniu Rady ds. Telekomunikacji dnia 9 grudnia 2004 r., stanowi podstawę dla wniosku dotyczącego nowej inicjatywy na rzecz społeczeństwa informacyjnego mającej wzmocnić wkład społeczeństwa informacyjnego w osiągnięcia Europy. W swoim komunikacie w sprawie odnowionej strategii lizbońskiej Komisja proponuje skupienie wysiłków na „zapewnieniu silniejszego i trwałego wzrostu oraz tworzeniu nowych i lepszych miejsc pracy”. Komisja podkreśla, że wykorzystanie ICT zarówno przez sektor prywatny jak i publiczny jest ważne dla poprawy naszej konkurencyjności oraz osiągnięć w zakresie innowacji. W związku z tym należy ustanowić program szczegółowy pod nazwą „Program wspierania polityki w zakresie ICT”.
- (27) Technologie informacyjne i komunikacyjne stanowią podstawę gospodarki opartej na wiedzy. Przypada na nie około połowy wzrostu wydajności w nowoczesnych gospodarkach i dostarczają one jedyne swoim rodzaju rozwiązania dla istotnych wyzwań społecznych. Poprawa usług sektora publicznego i użyteczności publicznej musi nastąpić w ścisłej współpracy z odpowiednimi politykami Wspólnoty, na przykład w obszarach zdrowia publicznego, edukacji i kształcenia zawodowego, środowiska, transportu, rozwoju rynku wewnętrznego oraz konkurencji.
- (28) Zastosowanie i możliwie najlepsze wykorzystanie innowacyjnych rozwiązań opartych na technologiach informacyjnych i komunikacyjnych powinno być wspierane, w szczególności w usługach użyteczności publicznej. Wsparcie Wspólnoty powinno także ułatwić koordynację i realizację działań na rzecz rozwoju społeczeństwa informacyjnego we wszystkich Państwach Członkowskich.

- (29) Średniookresowa ocena programu eTEN (transeuropejskie sieci telekomunikacyjne) zaleca zastosowanie podejścia zorientowanego na potrzeby w przypadku interwencji Wspólnoty w projekty wspierające transeuropejskie usługi użyteczności publicznej.
- (30) Komunikaty Komisji dotyczące elektronicznej administracji (eGovernment)⁵⁴ oraz elektronicznych usług w dziedzinie zdrowia (eHealth)⁵⁵ oraz związane z nimi wnioski Rady apelują o zwiększone wysiłki na rzecz innowacji, wymiany sprawdzonych praktyk, interoperacyjności oraz wyrażają potrzebę zwiększonych synergii między spokrewnionymi programami UE.
- (31) Stworzono ramy prawne dla podjęcia wyzwań związanych z treściami cyfrowymi w społeczeństwie informacyjnym. Określone są one przez: dyrektywę 2003/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie ponownego wykorzystania informacji sektora publicznego⁵⁶, dyrektywę 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym⁵⁷ oraz dyrektywę 96/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 1996 r. w sprawie ochrony prawnej baz danych⁵⁸.
- (32) Stosowanie różnych praktyk wśród Państw Członkowskich ciągle stwarza techniczne bariery uniemożliwiające szeroki dostęp do informacji sektora publicznego we Wspólnocie i ich ponowne wykorzystanie.
- (33) Działania Wspólnoty dotyczące treści cyfrowych powinny uwzględniać wielojęzyczny i wielokulturowy charakter Wspólnoty.
- (34) Zasoby naturalne, których rozsądne i racjonalne wykorzystywanie jest przewidziane w art. 174 Traktatu, obejmują, oprócz odnawialnych źródeł energii, ropę naftową, gaz ziemny i paliwa stałe, które stanowią podstawowe źródła energii, lecz są również głównymi źródłami emisji dwutlenku węgla.
- (35) Zielona księga zatytułowana „W kierunku europejskiej strategii na rzecz zabezpieczenia dostaw energii”⁵⁹ stwierdza, że Unia Europejska staje się coraz bardziej uzależniona od zewnętrznych źródeł energii, i że uzależnienie to może wzrosnąć w perspektywie 20-30 lat do 70%. Dlatego podkreśla się potrzebę rozważenia polityki dotyczącej dostaw w kontekście zdecydowanego działania na rzecz polityki w zakresie zużycia energii oraz apeluje się o lepsze sterowanie zużyciem energii i kształtowanie go z ekologicznej perspektywy, szczególnie w transporcie i budownictwie. Zielona księga apeluje również o nadanie priorytetowego znaczenia rozwijaniu nowych i odnawialnych źródeł energii w reakcji na światowe ocieplenie i dla osiągnięcia celu, ustalonego już we wcześniejszych planach działania i rezolucjach, zwiększenia udziału energii ze źródeł odnawialnych w zużyciu energii brutto Wspólnoty do 12% do roku 2010.

⁵⁴ COM(2003) 567

⁵⁵ COM(2004) 356

⁵⁶ Dz.U. L 345 z 31.12.2003, str. 90.

⁵⁷ Dz.U. L 167 z 22.6.2001, str. 10.

⁵⁸ Dz.U. L 77 z 27.3.1996, str. 20.

⁵⁹ COM(2000) 769 wersja ostateczna z 29.11.2000.

- (36) Dyrektywa 2001/77/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 września 2001 r. w sprawie wspierania produkcji na rynku wewnętrznym energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych⁶⁰ wymaga, aby Państwa Członkowskie ustaliły orientacyjne cele krajowe zgodne z ogólnym orientacyjnym celem Wspólnoty wynoszącym 12 % krajowego zużycia energii brutto do 2010 r., i w szczególności z 21 % indykatywnym udziałem energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii w całkowitym zużyciu energii elektrycznej we Wspólnocie do 2010 r. Komunikat Komisji „Udział energii odnawialnej w UE”⁶¹ ostrzega, że cel 12% udziału energii odnawialnej w ogólnym zużyciu energii we Wspólnocie w roku 2010 nie zostanie osiągnięty, jeśli nie zostaną podjęte istotne dodatkowe wysiłki.
- (37) Dyrektywa 2002/91/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie charakterystyki energetycznej budynków⁶² wymaga, aby Państwa Członkowskie określiły minimalne wymagania dotyczące charakterystyki energetycznej dla nowych i istniejących budynków, zapewniły certyfikację energetyczną budynków oraz przewidziały regularne kontrole kotłów grzewczych i systemów klimatyzacji w budynkach.
- (38) Dyrektywa 2003/30/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 maja 2003 r. w sprawie wspierania użycia w transporcie biopaliw lub innych paliw odnawialnych⁶³ wymaga, aby Państwa Członkowskie zapewniły, że na ich rynkach oferowany jest określony minimalny udział biopaliw i innych paliw odnawialnych.
- (39) Dyrektywa 2004/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. w sprawie wspierania kogeneracji opartej na użytecznym zapotrzebowaniu na ciepło na wewnętrznym rynku energii i zmieniająca dyrektywę 92/42/EWG⁶⁴ wymaga, aby Państwa Członkowskie przeprowadziły analizy własnego potencjału w zakresie wysoko wydajnej kogeneracji i ustanowiły systemy wspierania odpowiadające zdefiniowanemu potencjałom krajowym.
- (40) W celu ułatwienia realizacji tych środków Wspólnoty, osiągnięcia większego udziału w rynku przez odnawialne źródła energii oraz poprawy wydajności energetycznej potrzebne są szczegółowe programy wsparcia na poziomie Wspólnoty dla stworzenia możliwości zmierzania w kierunku zrównoważonych systemów energetycznych, w szczególności dla wsparcia standaryzacji wyposażenia technicznego odpowiedzialnego za produkcję lub zużycie odnawialnych źródeł energii, dla zwiększenia wykorzystania technologii i rozpowszechniania najlepszych praktyk w zakresie sterowania zużyciem. To samo odnosi się do środków Wspólnoty dotyczących przedstawiania informacji o sprawności energetycznej urządzeń elektrycznych, elektronicznych, komunikacyjnych i biurowych oraz standaryzacji urządzeń świetlnych, grzewczych i klimatyzacyjnych. W związku z tym należy ustanowić program szczegółowy pod nazwą „Inteligentna Energia dla Europy”.
- (41) Osiągnięcie pełnych efektów ustanowionej strategii dotyczącej zrównoważonej energii wymaga nie tylko ciągłości we wsparciu Wspólnoty dla rozwijania i realizacji polityki

⁶⁰ Dz.U. L 283 z 27.10.2001, str. 33.

⁶¹ COM(2004) 366 wersja ostateczna z 26.5.2004.

⁶² Dz.U. L 1 z 4.1.2003, str. 65.

⁶³ Dz.U. L 123 z 17.5.2003, str. 42.

⁶⁴ Dz.U. L 52 z 21.2.2004, str. 50.

oraz usuwania istniejących nietechnologicznych barier poprzez poszerzone kampanie informacyjne, lecz także przede wszystkim wsparcie w przyspieszaniu inwestycji i stymulowaniu wprowadzania na rynek innowacyjnych technologii w całej Wspólnocie.

- (42) Odnawialne źródła energii i zwiększona wydajność energetyczna przynoszą nie tylko korzyści dla środowiska, przedsiębiorstwa działające w tych branżach należą do najszybciej rosnących we Wspólnocie i stwarzają nowe miejsca pracy. Europejski przemysł odgrywa wiodącą w świecie rolę w rozwoju technologii dla produkcji elektryczności z odnawialnych źródeł energii. Dzięki nim następuje poprawa spójności gospodarczej i społecznej oraz zmniejsza się rozproszenie zasobów.
- (43) Decyzja 1230/2003/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. przyjmująca wieloletni program działania w dziedzinie energii: „Inteligentna Energia dla Europy” (2003-2006)⁶⁵ wygaśnie dnia 31 grudnia 2006 r.
- (44) Trzy z czterech specjalnych obszarów programu ustanowionego decyzją 1230/2003/WE powinny być kontynuowane w ramach niniejszego programu. Są to: (i) wspieranie efektywnego wykorzystywania energii i racjonalne wykorzystywanie zasobów energetycznych („SAVE”); (ii) wspieranie nowych i odnawialnych źródeł energii („ALTENER”); oraz (iii) wspieranie efektywnego wykorzystywania energii i wykorzystywania nowych i odnawialnych źródeł energii w transporcie („STEER”).
- (45) Międzynarodowy wymiar („COOPENER”) programu ustanowionego decyzją 1230/2003/WE powinien być kontynuowany w ramach nowych instrumentów Wspólnoty dotyczących pomocy dla państw trzecich⁶⁶.
- (46) W zgodzie z zasadami dobrego systemu rządów i lepszego stanowienia prawa, Komisja zleciła niezależnym ekspertom przeprowadzenie oceny ex-ante odnowionego wieloletniego programu Wspólnoty w dziedzinie energii, który będzie następcą bieżącego programu „Inteligentna Energia dla Europy” po dniu 31 grudnia 2006 r. W swoim sprawozdaniu eksperci dochodzą do wniosku, że program „Inteligentna Energia dla Europy” powinien być kontynuowany po roku 2006 oraz przekształcony w bardziej wszechstronny i ambitny instrument.
- (47) Jako że cele proponowanych działań dotyczących zwiększenia konkurencyjności i innowacji we Wspólnocie nie mogą być w sposób wystarczający osiągnięte przez Państwa Członkowskie z powodu potrzeby wielostronnych partnerstw, transnarodowej mobilności oraz wymiany informacji w skali całej Wspólnoty, a w związku z tym mogą być lepiej realizowane na poziomie Wspólnoty z uwagi na charakter niezbędnych działań i środków, Wspólnota może przyjąć środki zgodne z zasadą pomocniczości, jak określono w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności ustanowioną w tym artykule niniejsza decyzja nie wykracza poza to, co jest niezbędne do osiągnięcia tych celów.
- (48) Środki niezbędne do zrealizowania niniejszej decyzji powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁶⁷.

⁶⁵ Dz.U. L 176 z 15.7.2003, str. 29.

⁶⁶ Dz.U. C 64 z 16.3.2005, str. 4.

- (49) Uwzględniając charakter zagadnień będących przedmiotem programów szczegółowych, Komisja powinna być wspierana w realizacji każdego programu szczegółowego przez różne komitety.
- (50) Decyzja xxx/2005/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawia wieloletni program pod nazwą eContentplus w celu podniesienia dostępności, funkcjonalności i użyteczności treści cyfrowych w Europie. Decyzja ta wygaśnie z końcem 2008 r. Dlatego środki przewidziane w celu podniesienia dostępności, funkcjonalności i użyteczności treści cyfrowych w Europie powinny być kontynuowane w ramach programu na rzecz wspierania polityki w zakresie technologii informacyjnych i komunikacyjnych, ustanowionego niniejszą decyzją⁶⁸.
- (51) Środki przewidziane w decyzji 96/413/WE powinny zostać włączone do programu na rzecz przedsiębiorczości i innowacji. Decyzja 96/413/WE powinna zatem zostać uchylona,

STANOWIĄ, CO NASTĘPUJE:

⁶⁷ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

⁶⁸ Dz.U. L

TYTUŁ I PRZEPISY WSPÓLNE

Rozdział I Program ramowy na rzecz konkurencyjności i innowacji

Artykuł 1 Ustanowienie

1. Niniejszym ustanawia się na okres od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 31 grudnia 2013 r. program ramowy na rzecz działań Wspólnoty w dziedzinie konkurencyjności i innowacji (zwany dalej „programem ramowym”).
2. Program ramowy przyczynia się do zwiększenia konkurencyjności oraz potencjału innowacyjnego Wspólnoty jako społeczeństwa o zaawansowanym poziomie wiedzy, funkcjonującego zgodnie z zasadami zrównoważonego rozwoju opartego na stałym wzroście gospodarczym oraz charakteryzującego się wysoce konkurencyjną gospodarką rynkową o wysokim poziomie ochrony oraz poprawy jakości środowiska.
3. Program ramowy nie obejmuje działań związanych z badaniami i rozwojem technologicznym, które są realizowane zgodnie z art. 166 Traktatu.

Artykuł 2 Cele

1. Program ramowy ma następujące cele:
 - (a) zwiększanie konkurencyjności przedsiębiorstw, w szczególności małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP);
 - (b) promowanie innowacji, w tym innowacji ekologicznych;
 - (c) przyspieszenie tworzenia konkurencyjnego, innowacyjnego społeczeństwa informacyjnego o charakterze integrującym;
 - (d) promowanie wydajności energetycznej oraz odnawialnych źródeł energii we wszystkich sektorach, w tym również w sektorze transportu.
2. Cele programu ramowego są realizowane poprzez wdrażanie następujących programów szczegółowych ustanowionych w tytule II, dalej zwanych „programami szczegółowymi”:
 - (a) program na rzecz przedsiębiorczości i innowacji (EIP);

- (b) program na rzecz wspierania polityki w zakresie technologii informacyjnych i komunikacyjnych (ICT);
- (c) program „Inteligentna Energia dla Europy” (IEE).

Artykuł 3

Budżet

1. Finansowa kwota referencyjna dla realizacji programu ramowego wynosi 4 212,6 mln EUR.
2. Orientacyjny budżet w rozbięciu na poszczególne programy szczegółowe przedstawiono w załączniku I.
3. Wartość rocznych środków zatwierdzana jest przez organ budżetowy w ramach ograniczeń perspektywy finansowej.

Artykuł 4

Uczestnictwo państw trzecich

Program ramowy jest dostępny dla:

- (a) państw członkowskich EFTA będącymi członkami EOG zgodnie z warunkami ustanowionymi w Porozumieniu EOG; (b) państw kandydujących korzystających ze strategii przedakcesyjnej, zgodnie z ogólnymi zasadami oraz warunkami ogólnymi dotyczącymi uczestnictwa tych krajów w programach wspólnotowych ustanowionych w ramach odpowiednich decyzji Rady dotyczących umów ramowych oraz stowarzyszeniowych;
- (c) krajów Zachodnich Bałkanów, zgodnie z przepisami, które zostaną określone w wyniku ustanowienia z tymi państwami umów ramowych w sprawie ich uczestnictwa w programach wspólnotowych;
- (d) innych krajów trzecich, o ile pozwalają na to umowy.

Rozdział II

Realizacja programu

Artykuł 5

Programy działań

1. Komisja przyjmuje roczne programy działań programów szczegółowych zgodnie z procedurą określoną w art. 46 ust. 2.
Komisja zapewnia, że zostaną one wykonane.
2. Zmiany w rocznych programach działań, o których mowa w ust. 1 dotyczącym środków budżetowych, których kwota wynosi ponad 1 milion EUR, są wprowadzane zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 46 ust. 2.

Artykuł 6
Rodzaje środków wykonawczych

1. Środkami służącymi do realizacji programów działań są w szczególności:
 - (a) instrumenty finansowe Wspólnoty dla MŚP;
 - (b) sieci łączące różne zainteresowane podmioty;
 - (c) projekty pilotażowe, powielanie rynkowe, projekty i inne środki w celu wspierania popytu na innowacje;(d) analizy działalności, współpraca i koordynacja działań z krajami uczestniczącymi;
 - (e) wspólne użytkowanie informacji i podnoszenie świadomości;
 - (f) wspieranie wspólnych działań podejmowanych przez Państwa Członkowskie lub regiony;
 - (g) zamówienia publiczne w oparciu o specyfikacje techniczne opracowane we współpracy z Państwami Członkowskimi;
 - (h) umowy bliźniacze pomiędzy władzami krajowymi i regionalnymi.
2. Powyższe oraz dodatkowe środki wykonawcze, przedstawione w sekcji 2 rozdziału I, II oraz III tytułu II, mogą być stosowane w odniesieniu do każdego programu szczegółowego, jeżeli jest to zgodne z przepisami odpowiedniego programu działań.
3. Przyznane środki są w pełni zgodne z zasadami Wspólnoty dotyczącymi pomocy państwa oraz z instrumentami towarzyszącymi.

Artykuł 7
Pomoc techniczna

Środki budżetowe ustanowione na mocy niniejszej decyzji mogą również pokrywać wydatki związane z działaniami przygotowawczymi, monitorowaniem, kontrolą, audytem i oceną, wymagane bezpośrednio dla wdrożenia niniejszej decyzji oraz dla realizacji jej celów. Działania te mogą w szczególności obejmować badania, spotkania, działania informacyjne, publikacje, wydatki na sprzęt informatyczny oraz systemy i sieci dla celów wymiany oraz przetwarzania informacji, oraz wszelkie inne wydatki na pomoc lub doradztwo techniczne, naukowe lub administracyjne, jakiego Komisja może potrzebować dla celów realizacji niniejszej decyzji.

Artykuł 8
Monitorowanie i ocena

1. Komisja regularnie monitoruje realizację programu ramowego i wchodzących w jego skład programów szczegółowych.

Na podstawie wykonania finansowego, wyników oraz wpływu, Komisja sporządza roczne sprawozdanie z realizacji w odniesieniu do każdego z programów szczegółowych.

2. Program ramowy i wchodzące w jego skład programy szczegółowe podlegają ocenie śródkresowej i końcowej, w których badane są kwestie takie jak odpowiedniość, spójność i synergia, efektywność, skuteczność, trwałość oraz użyteczność.

Ocena śródkresowa może także zawierać elementy wchodzące w skład oceny ex-post dotyczącej wcześniejszych programów.

3. Oceny śródkresowe i końcowe programów szczegółowych oraz niezbędne środki z budżetu włączone są do odpowiednich programów działań.

Ocena śródkresowa i końcowa programu ramowego oraz niezbędne środki z budżetu są włączone do programu działań dla programu szczegółowego „program na rzecz przedsiębiorczości i innowacji” ustanowionego w rozdziale I tytułu II.

4. Ocena śródkresowa programu ramowego zostanie zakończona do dnia 31 grudnia 2009 r., a ocena końcowa do dnia 31 grudnia 2011 r.

Oceny śródkresowe i końcowe programów szczegółowych są opracowywane w sposób pozwalający na uwzględnienie ich wyników w ocenach śródkresowych i końcowych programu ramowego.

5. Komisja powiadamia Parlament Europejski, Radę, Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny oraz Komitet Regionów o najważniejszych wynikach ocen śródkresowych i końcowych programu ramowego oraz wchodzących w jego skład programów szczegółowych.

Artykuł 9

Ochrona interesów finansowych Wspólnoty

1. Komisja zapewnia, że przy realizacji działań finansowanych na mocy niniejszej decyzji, interesy finansowe Wspólnoty są chronione dzięki stosowaniu środków mających na celu zapobieganie nieprawidłowościom finansowym, korupcji oraz wszelkim innym niezgodnym z prawem działaniom poprzez skuteczne kontrole oraz odzyskiwanie kwot bezpodstawnie wypłaconych oraz, jeżeli wykryte zostaną nieprawidłowości, poprzez zastosowanie proporcjonalnych, skutecznych i zniechęcających kar, zgodnie z rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 2988/95 oraz rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 2185/96 i rozporządzeniem (WE) nr 1073/1999.
2. W odniesieniu do działań Wspólnoty finansowanych na mocy niniejszej decyzji, w przypadku jakiegokolwiek naruszenia przepisów prawa Wspólnoty, w tym naruszenia zobowiązań umownych ustanowionych na podstawie programu, wynikającego z działania lub zaniechania działania ze strony podmiotu gospodarczego, które działa lub mogłoby działać na szkodę budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich lub budżetów zarządzanych przez te Wspólnoty za sprawą nieuzasadnionych pozycji wydatków, stosuje się rozporządzenie (WE, Euratom) nr 2988/95 oraz rozporządzenie (WE, Euratom) nr 2185/96.

3. Wszystkie środki wykonawcze wynikające z niniejszej decyzji ustanawiają w szczególności nadzór oraz kontrolę finansową Komisji lub upoważnionego przez nią pełnomocnika oraz audyt wykonywany przez Europejski Trybunał Obrachunkowy, o ile to konieczne, na miejscu.

TYTUŁ II PROGRAMY SZCZEGÓŁOWE

Rozdział I Program na rzecz przedsiębiorczości i innowacji

SEKCJA 1 CELE I ZAKRES DZIAŁANIA

Artykuł 10

Ustanowienie i cele

1. Niniejszym ustanawia się program na rzecz przedsiębiorstw i MŚP, przedsiębiorczości, innowacji i konkurencyjności przemysłowej (zwany dalej „programem na rzecz przedsiębiorczości i innowacji”).
2. Program na rzecz przedsiębiorczości i innowacji udziela wsparcia działaniom mającym na celu wspieranie, ulepszanie, zachęcanie do i promowanie:
 - (a) dostępu do finansowania przeznaczonego na rozpoczęcie i rozwój działalności MŚP oraz na inwestycje w działalność innowacyjną, w tym na rzecz innowacji ekologicznych;
 - (b) kształtowania otoczenia przyjaznego dla współpracy MŚP;
 - (c) innowacji w przedsiębiorstwach, w tym innowacji ekologicznych;
 - (d) kultury opartej na przedsiębiorczości i innowacji;
 - (e) reform administracyjnych i gospodarczych związanych z przedsiębiorczością i innowacyjnością.

Artykuł 11

Dostęp do finansowania przeznaczonego na rozpoczęcie i rozwój działalności MŚP

Działania związane z dostępem do finansowania przeznaczonego na rozpoczęcie i rozwój działalności MŚP oraz na inwestycje w działalność innowacyjną, w tym na rzecz innowacji ekologicznych, mogą obejmować:

- (a) zwiększenie wielkości inwestycji w kapitał ryzyka oraz w instrumenty inwestycyjne promowane przez anioły biznesu;
- (b) dostarczenie dźwigni finansowej instrumentom finansowania zadłużenia MŚP;
- (c) poprawę otoczenia finansowego MŚP.

Artykuł 12
Współpraca MŚP

Działania związane ze współpracą MŚP mogą obejmować:

- (a) rozwój usług wspierających działalność MŚP;
- (b) działania na rzecz środków umożliwiających MŚP współpracę z innymi przedsiębiorstwami za granicą, w tym zaangażowania MŚP w dziedzinie norm europejskich;
- (c) promowanie i ułatwianie międzynarodowej współpracy w biznesie.

Artykuł 13
Innowacje w przedsiębiorstwach, w tym innowacje ekologiczne

Działania związane z innowacjami w przedsiębiorstwach, w tym innowacjami przyjaznymi dla środowiska mogą obejmować:

- (a) promowanie innowacji charakterystycznych dla danego sektora, gron przedsiębiorczości (ang. „clusters”), sieci innowacji, partnerstwa publiczno-prywatnego w zakresie innowacji oraz współpracy z organizacjami międzynarodowymi i stosowanie zarządzania innowacji;
- (b) wspieranie krajowych i regionalnych programów na rzecz innowacji w biznesie;
- (c) wspieranie popytu na technologie innowacyjne;
- (d) usługi wspierające na rzecz międzynarodowej wymiany wiedzy i transferu technologii oraz zarządzania własnością intelektualną i przemysłową;
- (e) badanie nowych rodzajów usług innowacyjnych;
- (f) rozwój technologii i wiedzy poprzez archiwizację i transfer.

Artykuł 14
Kultura oparta na przedsiębiorczości i innowacji

Działania związane z kulturą opartą na przedsiębiorczości i innowacji mogą obejmować:

- (a) kształtowanie postaw, umiejętności i kultury przedsiębiorczości oraz równoważenie ryzyka i korzyści wynikających z przedsiębiorczości, w szczególności w przypadku młodych przedsiębiorców;
- (b) wspieranie otoczenia biznesu sprzyjającego innowacji, rozwojowi i wzrostowi przedsiębiorstw;
- (c) wspieranie polityki nastawionej na rozwój i współpracy między podmiotami, w tym kierownikami programów na poziomie krajowym i regionalnym.

Artykuł 15

Reformy administracyjne i gospodarcze związane z przedsiębiorczością i innowacyjnością

Działania dotyczące reform administracyjnych i gospodarczych związanych z przedsiębiorczością i innowacyjnością mogą obejmować:

- (a) gromadzenie danych, analizę i monitorowanie realizacji oraz opracowywanie i koordynację polityk;
- (b) wkład na rzecz definiowania i promowania strategii konkurencyjności związanych z sektorami przemysłowym i usługowym;
- (c) wspieranie wzajemnej edukacji w administracji krajowej i regionalnej.

SEKCJA 2 REALIZACJA

Artykuł 16

Wspólnotowe instrumenty finansowe dla MŚP

1. Wspólnotowe instrumenty finansowe stosuje się w celu ułatwienia MŚP dostępu do funduszy w niektórych fazach ich cyklu rozwoju: przy ich zakładaniu, przy rozruchu, w fazie ekspansji oraz na etapie transferu biznesu. Instrumenty obejmują inwestycje realizowane przez MŚP w rozwój technologiczny, innowacje i transfer technologii.
2. Instrumenty, o których mowa w ust. 1, są następujące:
 - (a) High Growth and Innovative SME Facility (GIF) – instrument na rzecz wysokiego wzrostu i innowacji w MŚP;
 - (b) Guarantee (SMEG) Facility – system poręczeń dla MŚP;
 - (c) Capacity Building Scheme (CBS) – system rozwijania zdolności MŚP.
3. Uzgodnienia dotyczące realizacji w odniesieniu do poszczególnych instrumentów przedstawiono w załączniku II.

Artykuł 17

Instrument GIF

1. Instrumentem GIF w imieniu Komisji zarządza Europejski Fundusz Inwestycyjny.

Wypełnia on następujące zadania:

- (a) wkład na rzecz zakładania i finansowania MŚP oraz zwiększania dostępności kapitału własnego i kapitału ryzyka dla tych wielkości transakcji, dla których rynek go nie dostarcza w ilości odpowiadającej popytowi ze względu na

wysokie koszty transakcji, co z kolei uniemożliwia MŚP wykorzystanie własnego potencjału wzrostu;

- (b) wspieranie innowacyjnych MŚP o wysokim potencjale wzrostu, w szczególności zajmujących się badaniami i rozwojem oraz innymi innowacyjnymi działaniami.

2. Instrument GIF składa się z dwóch elementów:

Pierwszy z nich - GIF1 – obejmuje inwestycje realizowane we wczesnej fazie rozwoju przedsiębiorstwa (faza załóżkowa i faza rozruchu). Skierowany jest na inwestycje w wyspecjalizowany kapitał ryzyka, taki jak finansowanie wczesnego stadium rozwoju przedsiębiorstwa, fundusze zarządzane na skalę regionalną, fundusze przeznaczone dla określonych sektorów, technologie lub działania w dziedzinie badań i rozwoju technologii oraz fundusze związane z inkubatorami, które z kolei przekazują kapitał MŚP. Może również być współinwestorem w funduszach i instrumentach finansowych promowanych przez anioły biznesu.

Element drugi - GIF2 – obejmuje inwestycje na etapie ekspansji i dokonuje inwestycji w wyspecjalizowany kapitał ryzyka, które z kolei dostarczają quasi-kapitał własny lub kapitał własny innowacyjnym MŚP o wysokim potencjale wzrostu w fazie ich ekspansji. Inwestycje z GIF2 unikają kapitału „buy-out” lub zastępczego.

Instrument GIF może inwestować w pośredników współdziałając, o ile to możliwe, z krajowymi programami mającymi na celu tworzenie małych firm inwestycyjnych.

Artykuł 18

Instrument SMEG

1. Instrumentem SMEG w imieniu Komisji zarządza Europejski Fundusz Inwestycyjny.

Jego zadania są następujące:

- (a) dostarczanie kontrgwarancji lub, o ile to możliwe, współgwarancji na rzecz programów gwarancyjnych działających w kwalifikujących się krajach;
- (b) dostarczanie gwarancji bezpośrednich na rzecz wszelkich innych właściwych pośredników finansowych.

2. Na instrument SMEG składają się cztery elementy:

Element pierwszy, (a) finansowanie długu przy pomocy pożyczek lub leasingu, zmniejsza trudności poszczególnych MŚP przy pozyskiwaniu funduszy, wynikające z ryzyka postrzeganego jako większe w przypadku inwestycji w działania związane z wiedzą, takie jak rozwój technologiczny, innowacje, transfer technologii oraz z braku wystarczającego zabezpieczenia.

Drugi element, (b) finansowanie przy pomocy mikrokredytów, ma zachęcać instytucje finansowe do odgrywania bardziej znaczącej roli w zakresie dostarczania kredytów na mniejsze kwoty, które z reguły pociągają za sobą proporcjonalnie wyższe jednostkowe koszty obsługi kredytobiorców nie posiadających

wystarczającego zabezpieczenia. Oprócz gwarancji lub kontrgwarancji pośrednicy finansowi mogą otrzymywać dotacje, kompensujące częściowo wysokie koszty administracyjne, charakterystyczne dla finansowania przy pomocy mikrokredytów.

Element trzeci, (c) gwarancje dla inwestycji funduszy kapitału własnego lub quasi-kapitału własnego w MŚP, obejmuje inwestycje dokonywane przez fundusze lokalne lub regionalne dostarczające kapitał zaangażowany i/lub kapitał w fazie rozruchu, jak również finansowanie mezaninowe, mające na celu zmniejszenie szczególnych trudności, jakie przyzywają MŚP z powodu słabej struktury finansowej oraz wynikających z transferu biznesu.

Element czwarty, (d) sekurytyzacja portfeli dłużnych MŚP pozwoli na pozyskanie dodatkowych środków na pokrycie długu dla MŚP zgodnie z właściwymi uzgodnieniami dotyczącymi podziału ryzyka z odnośnymi instytucjami. Wsparcie dla wymienionych transakcji zależy od tego, czy instytucja zobowiąże się przeznaczyć znaczną część uzyskanej płynności pozyskanego kapitału na pożyczki dla nowych MŚP w rozsądnym okresie.

Artykuł 19

CBS

1. System rozwijania zdolności MŚP (CBS) jest zarządzany przy udziale międzynarodowych instytucji finansowych, w tym Europejskiego Banku Odbudowy i Rozwoju (EBRD), Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EIB), Europejskiego Funduszu Inwestycyjnego oraz Banku Rozwoju Rady Europy (CEB).

Jego zadania są następujące:

- (a) poprawa specjalistycznej wiedzy o funduszach inwestujących w innowacyjne MŚP lub MŚP wykazujących znaczny potencjał wzrostu w zakresie inwestycji i technologii;
 - (b) zwiększanie podaży kredytów dla MŚP poprzez wzmocnienie procedur oceny wiarygodności finansowej w ramach kredytowania MŚP.
2. Na CBS składają się działania w zakresie kapitału zaangażowanego (Seed Capital Action) oraz działania w zakresie partnerstwa (Partnership Action).

Działanie w zakresie kapitału zaangażowanego udziela dotacji mających pobudzić napływ kapitału ryzyka dla innowacyjnych MŚP oraz innych MŚP wykazujących potencjał wzrostu, włącznie z tymi w gospodarce tradycyjnej, poprzez wsparcie dla funduszy zaangażowanych i na rozruch lub podobnych organizacji. Dotacje udzielane będą na długoterminowy nabór dodatkowego personelu posiadającego specjalistyczną wiedzę z zakresu inwestycji lub technologii.

Działanie w zakresie partnerstwa udziela dotacji pośrednikom finansowym w celu pokrycia kosztów pomocy technicznej mającej na celu poprawę ich procedur oceny wiarygodności finansowej dla finansowania zadłużenia MŚP, w celu pobudzenia napływu środków na rzecz MŚP w krajach o niskim poziomie pośrednictwa bankowego.

Do celów działania w zakresie partnerstwa „niski poziom pośrednictwa” oznacza bankowość w krajach, w których kredyt wewnętrzny jako procent produktu krajowego brutto znajduje się znacznie poniżej średniej we Wspólnocie, co ustalono na podstawie właściwych danych opracowanych przez Europejski Bank Centralny lub Międzynarodowy Fundusz Monetarny.

Działania w zakresie partnerstwa towarzyszą liniom kredytowym lub podziałowi ryzyka dostarczonym przez międzynarodowe instytucje finansowe bankom partnerskim lub instytucjom finansowym z krajów kwalifikujących się. Znaczna część działania odnosi się do ulepszenia zdolności banków do oszacowania ekonomicznej żywotności projektów, w którym znacząca rolę odgrywa składnik ekologiczny.

Artykuł 20

Usługi wspierające działalność gospodarczą i innowacje

1. Zachęca się do działań w zakresie usług wspierających działalność gospodarczą i innowacje, w szczególności w odniesieniu do MŚP.
2. Do celów ust. 1 wsparcie finansowe może być udzielane na rzecz partnerów sieciowych świadczących w szczególności usługi w zakresie:
 - (a) informacji, informacji zwrotnej, współpracy podmiotów gospodarczych;
 - (b) innowacji, technologii i transferu wiedzy;
 - (c) zachęcające MŚP do udziału w programie ramowym Wspólnoty w dziedzinie badań i rozwoju technologii.

Szczegóły dotyczące wymienionych usług przedstawiono w załączniku III.

3. Komisja dokonuje wyboru partnerów sieciowych w drodze zaproszenia do składania wniosków w odniesieniu do różnych usług przedstawionych w ust. 2 lit. a), b) i c). W wyniku tej procedury Komisja może zawrzeć umowę ramową w sprawie partnerstwa z wybranymi partnerami sieciowymi, w której określone są rodzaje oferowanych działań, procedura przyznawania dotacji oraz ogólne prawa i obowiązki każdej ze stron. Umowa ramowa w sprawie partnerstwa może obejmować cały okres trwania programu.
4. Oprócz usług, o których mowa w ust. 2 lit. a), b) i c), Komisja może dostarczać wsparcie finansowe na realizację innych działań w ramach programu ramowego, w następstwie zaproszenia do składania ofert ograniczonego do partnerów sieciowych.
5. Komisja wspiera partnerów sieciowych udostępniając właściwą pomoc w zakresie koordynacji i operacyjną. Organizacje z siedzibą w państwach nie uczestniczących w programie mogą uzyskać możliwość skorzystania ze wspomnianego wsparcia w zakresie koordynacji i zarządzania operacyjnego.
6. Komisja zapewni wzajemną współpracę pomiędzy partnerami sieciowymi oraz, w przypadku gdy jeden z partnerów sieciowych nie jest w stanie odpowiedzieć na

skierowane do niego zapytanie, przekazuje zapytanie innemu kompetentnemu partnerowi sieciowemu.

Artykuł 21

System wsparcia dla innowacji w biznesie

1. System wsparcia dla innowacji w biznesie promuje międzynarodową współpracę pomiędzy programami wspierającymi innowacje w biznesie.
2. Grupa współpracujących ze sobą programów może się kwalifikować do otrzymania wsparcia ze strony Wspólnoty, jeżeli:
 - (a) poszczególnymi programami zarządzają władze publiczne na szczeblu krajowym lub na niższych szczeblach administracji krajowej; oraz
 - (b) wspólnie posiadają przynajmniej trzy państwa uczestniczące; oraz
 - (c) są koordynowane lub wspólnie zarządzane.
3. W następstwie wspólnotowego zaproszenia do składania ofert mogą zostać wyselekcjonowane kwalifikujące się grupy programów współpracujących.
4. Wsparcie otrzymać mogą wybrane grupy programów współpracujących w celu uzyskania wartości dodanej dla całej grupy lub dla jednego lub kilku działań szczegółowych realizowanych przez grupę, w celu tworzenia synergii pomiędzy programami współpracującymi lub dla zapewnienia masy krytycznej.
5. Pomoc może odbywać się w formie dostarczania dodatkowych środków wspólnotowych dla wybranych grup programów współpracujących poprzez wkład:
 - (a) do wspólnego funduszu na wsparcie działania realizowanego w ramach grupy programów współpracujących; lub
 - (b) do funduszy przeznaczonych na wspólne działania szczegółowe realizowane w ramach grupy programów współpracujących.
6. Działania otrzymujące pomoc z takiego wspólnego funduszu lub wspólne działania szczegółowe, które korzystały z finansowania wspólnotowego są otwarte dla wszystkich, którzy kwalifikowaliby się do uczestnictwa we właściwym działaniu realizowanym w ramach któregośkolwiek programu współpracującego należącego do grupy.

Artykuł 22

Analiza polityki, rozwój i koordynacja z państwami uczestniczącymi

W celu wspierania analiz polityki, rozwoju i koordynacji z państwami uczestniczącymi mogą być podejmowane następujące działania:

- (a) badania, gromadzenie danych, badania opinii publicznej i publikacje, o ile to możliwe oparte na oficjalnych danych statystycznych;

- (b) spotkania ekspertów, w tym reprezentujących instytucje publiczne oraz zainteresowane strony, konferencje i inne wydarzenia;
- (c) podnoszenie świadomości, nawiązywanie i podtrzymywanie kontaktów oraz inne mające znaczenie działania;
- (d) analiza porównawcza realizacji na szczeblu krajowym i regionalnym oraz praca nad opracowaniem właściwej praktyki, w tym jej rozpowszechnianie i realizację.

Artykuł 23

Umowy bliźniacze między władzami szczebla krajowego i regionalnego

1. W celu umożliwienia skierowanej na specyficzne cele współpracy administracyjnej, do krajowych punktów kontaktowych kierowane są zaproszenia do składania ofert, w następstwie których mogą być ustanawiane działania twinningowe. We współpracy z właściwymi władzami krajowymi lub regionalnymi, punkty kontaktowe mogą określić wiodącego specjalistę lub grupę specjalistów.
2. Komisja dokonuje przeglądu planu działań opracowanego przez wiodącego specjalistę lub zespoły specjalistów i może przyznać dotację administracji publicznej.
3. Działaniom bliźniaczym może towarzyszyć wsparcie centralne ze strony Komisji.

Artykuł 24

Środki wspierające program

Komisja może podjąć następujące kroki:

- (a) analiza i monitorowanie konkurencyjności i kwestii sektorowych, w tym roczny raport Komisji na temat konkurencyjności przemysłu europejskiego;
- (b) przygotowanie ocen wpływu środków wspólnotowych o szczególnym znaczeniu dla konkurencyjności przedsiębiorstw;
- (c) ocena specyficznych aspektów lub specyficznych środków wykonawczych w odniesieniu do tego programu;
- (d) rozpowszechnianie właściwych informacji w odniesieniu do tego programu.

SEKCJA 3

PROGRAM DZIAŁAŃ

Artykuł 25

Program działań

Program działań określa szczegółowo cele i priorytety, harmonogram operacyjny oraz zasady uczestnictwa i kryteria selekcji oraz oceny środków, o których mowa w art. 16 do art. 23.

Rozdział II

Program na rzecz wspierania polityki dotyczącej technologii informacyjnych i komunikacyjnych (ICT)

SEKCJA 1

CELE I ZAKRES DZIAŁANIA

Artykuł 26

Ustanowienie i cele

1. Niniejszym ustanawia się program wspierający politykę w zakresie technologii informacyjnych i komunikacyjnych, zwany dalej programem na rzecz wspierania polityki ICT.
2. Program na rzecz wspierania polityki ICT obejmuje następujące działania:
 - (a) stworzenie jednolitej europejskiej przestrzeni informacyjnej i wzmacnianie rynku wewnętrznego produktów i usług informacyjnych;
 - (b) pobudzanie innowacji poprzez zwiększenie zakresu stosowania technologii informacyjnych i komunikacyjnych oraz inwestycji w te technologie;
 - (c) stworzenie społeczeństwa informacyjnego o charakterze integrującym oraz bardziej skutecznych i wydajnych usług w dziedzinach publicznego zainteresowania oraz poprawa jakości życia.
3. Działania, o których mowa w ust. 2, są realizowane ze szczególnym naciskiem na promowanie i podnoszenie świadomości na temat możliwości i korzyści, jakie technologie informacyjne i komunikacyjne oferują obywatelom i przedsiębiorstwom.

Artykuł 27

Jednolita europejska przestrzeń informacyjna

Działania związane z jednolitą europejską przestrzenią informacyjną mają na celu:

- (a) zapewnienie łatwego dostępu do usług opartych na technologiach informacyjno-komunikacyjnych oraz tworzenie warunków odpowiednich dla szybkiej i właściwej realizacji konwergencji komunikacji i usług cyfrowych, przy zapewnieniu interoperacyjności, bezpieczeństwa i aspektów zaufania;
- (b) poprawa warunków dla rozwoju zawartości cyfrowej (ang. „digital content”) ze szczególnym naciskiem na wielojęzyczność i różnorodność kulturową;
- (c) monitorowanie Europejskiego Społeczeństwa Informacyjnego poprzez gromadzenie danych i analizę rozwoju, dostępności oraz korzystania z usług komunikacji cyfrowej, w tym rozwoju internetu, dostępu do połączeń szerokopasmowych oraz rozwoju zawartości i usług.

Artykuł 28

Innowacje poprzez szersze stosowanie oraz inwestycje w ICT

Działania związane z innowacjami poprzez szersze stosowanie oraz inwestycje w ICT mają na celu:

- (a) promowanie innowacji w procesach, usługach i produktach, których istnienie umożliwiają ICT, w szczególności w MŚP i usługach publicznych, z uwzględnieniem wymagań dotyczących niezbędnych umiejętności;
- (b) umożliwianie interakcji publicznych i prywatnych, jak również partnerstw na rzecz przyspieszenia innowacji oraz inwestycji w ICT;
- (c) promowanie i podnoszenie świadomości na temat możliwości i korzyści, jakie ICT oferują obywatelom i podmiotom gospodarczym oraz zachęcanie do debaty na poziomie europejskim na temat tendencji występujących w ICT.

Artykuł 29

Integrujące społeczeństwo informacyjne, bardziej wydajne i skuteczne usługi w dziedzinach zainteresowania publicznego oraz poprawa jakości życia

Działania związane z tworzeniem społeczeństwa informacyjnego o charakterze integrującym oraz bardziej skutecznych i wydajnych usług w dziedzinach publicznego zainteresowania oraz poprawą jakości życia mają na celu:

- (a) zwiększenie dostępności ICT oraz umiejętności ich wykorzystywania przez użytkowników;
- (b) wzmacnianie zaufania i pewności, jak również wspieranie użytkowania ICT, w szczególności w odniesieniu do kwestii prywatności;
- (c) poprawa jakości, skuteczności i dostępności usług elektronicznych w dziedzinach będących przedmiotem zainteresowania publicznego oraz uczestnictwa jakie umożliwiają ICT, w tym interoperacyjnych ogólnoeuropejskich lub transgranicznych usług publicznych, jak również tworzenie elementów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania i rozpowszechniania dobrych praktyk.

SEKCJA 2 WYKONANIE

Podsekcja 1 Realizacja projektów, działania na rzecz najlepszych praktyk oraz sieci tematyczne

Artykuł 30 **Kwestie ogólne**

Program na rzecz wspierania polityki ICT może być realizowany za pomocą projektów, działań na rzecz najlepszych praktyk oraz sieci tematycznych, w tym działań na rzecz testowania i prezentowania na szeroką skalę innowacyjnych usług publicznych posiadających wymiar ogólnoeuropejski.

Projekty, działania na rzecz najlepszych praktyk oraz sieci tematyczne mają na celu rozwój i jak najlepsze wykorzystanie innowacyjnych rozwiązań opartych na ICT, zwłaszcza w odniesieniu do usług w dziedzinach zainteresowania publicznego. Wsparcie Wspólnoty umożliwi również koordynację i realizację działań na rzecz tworzenia społeczeństwa informacyjnego w Państwach Członkowskich.

Artykuł 31 **Projekty, działania na rzecz najlepszych praktyk oraz sieci tematyczne**

1. Wspierane będą następujące działania:
 - (a) projekty obejmujące realizację, projekty pilotażowe oraz projekty obejmujące powielanie rynkowe;
 - (b) działania na rzecz najlepszych praktyk w celu rozpowszechniania wiedzy i dzielenia się doświadczeniami w całej Wspólnocie;
 - (c) sieci tematyczne grupujące różne zainteresowane podmioty wokół jednego celu, w celu umożliwienia działań koordynacyjnych i transferu wiedzy.
2. Projekty mają na celu promowanie innowacji, transfer technologii oraz rozprzestrzenianie nowych technologii gotowych do wprowadzenia na rynek.

Wspólnota może przyznać dotację na rzecz budżetu projektów, o których mowa w ust. 1 lit. a), odpowiadającą maksymalnie 50% ich kosztów całkowitych. Organy publiczne mogą otrzymać zwrot na podstawie 100% kosztów dodatkowych.
3. Działania na rzecz najlepszych praktyk są prowadzone w gronach przedsiębiorczości zajmujących się określonymi tematami i połączonymi sieciami tematycznymi.

Wkład Wspólnoty na rzecz środków przedstawionych w ust. 1 lit. b) jest ograniczony do bezpośrednich kosztów uznanych za niezbędne lub odpowiednie dla realizacji szczegółowych celów działania.

4. Sieci tematyczne mogą być połączone z działaniami na rzecz najlepszych praktyk.

Wsparcie dla działań tematycznych jest udzielane na dodatkowe kwalifikujące się koszty koordynacji i realizacji sieci. Udział Wspólnoty może pokrywać dodatkowe koszty kwalifikujące się wymienionych środków.

Podsekcja 2 Pozostałe przepisy

Artykuł 32 **Wnioski**

W odpowiednich przypadkach wnioski o wsparcie ze strony Wspólnoty zawierają plan finansowy przedstawiający wszystkie elementy finansowania projektów, w tym wnioskowane wsparcie finansowe ze strony Wspólnoty, oraz wszelkie inne wnioski o przydział środków lub dotacje z innych źródeł.

Artykuł 33 **Analiza polityki, rozwój i koordynacja z państwami uczestniczącymi**

W celu wspierania analiz polityki, rozwoju i koordynacji z państwami uczestniczącymi są podejmowane następujące działania:

- (a) badania, gromadzenie danych, badania opinii publicznej i publikacje, o ile to możliwe oparte na oficjalnych danych statystycznych;
- (b) spotkania ekspertów, w tym reprezentujących instytucje publiczne oraz zainteresowane strony, konferencje i inne wydarzenia;
- (c) podnoszenie świadomości, nawiązywanie i podtrzymywanie kontaktów oraz inne mające znaczenie działania wśród specjalistów z instytucji publicznych oraz zainteresowanych stron;
- (d) analiza porównawcza realizacji na szczeblu krajowym i regionalnym oraz praca nad opracowaniem właściwej praktyki, w tym jej rozpowszechnianie i realizację.

Artykuł 34 **Promowanie, komunikacja, dzielenie się informacjami i ich rozpowszechnianie**

- 1. Dla celów wspierania realizacji programu lub przygotowania przyszłych działań są podejmowane następujące czynności:
 - (a) promowanie, rozpowszechnianie, działania informacyjne i komunikacyjne;

- (b) wymiana informacji, wiedzy i doświadczeń, konferencje, seminaria, warsztaty lub inne spotkania oraz zarządzanie działaniami prowadzonymi przez grona przedsiębiorczości.
2. Środki przeznaczone na wprowadzanie do obrotu produktów, procesów i usług, działalność marketingową i promocję sprzedaży nie kwalifikują się do uzyskania wsparcia.

Artykuł 35

Projekty będące przedmiotem wspólnego zainteresowania: zamówienia publiczne oparte o specyfikacje techniczne opracowane we współpracy z Państwami Członkowskimi

O ile to konieczne dla realizacji celów programu na rzecz wspierania polityki ICT oraz jeżeli istnieje wspólne zainteresowanie Państw Członkowskich w zakresie ogólnoeuropejskiego rozpowszechniania produktów, usług lub komponentów usług podstawowych, Komisja może ustanowić projekty wspólnego zainteresowania obejmujące niezbędne zadania techniczne i organizacyjne.

We współpracy z Państwami Członkowskimi Komisja uzgadnia wspólne specyfikacje techniczne oraz harmonogramy realizacji tego rodzaju projektów. Na podstawie ustalonych wspólnych specyfikacji technicznych i harmonogramów realizacji Komisja publikuje zaproszenia do składania wniosków zawierających oferty w zakresie wykonania odnośnych projektów. Procedura przetargowa jest realizowana wyłącznie przez Komisję na podstawie zasad mających zastosowanie do zamówień publicznych we Wspólnocie.

**SEKCJA 3
PROGRAM DZIAŁAŃ**

Artykuł 36
Program działań

Program działań przedstawia szczegółowo cele i priorytety, środki niezbędne dla ich realizacji, harmonogramy operacyjne i określa kryteria oceny i selekcji środków wykonawczych zgodnie z celami przedstawionymi w art. 26.

Rozdział III

Europejski program „Inteligentna Energia dla Europy” (Intelligent Energy-Europe Programme)

SEKCJA 1

CELE I ZAKRES DZIAŁANIA

Artykuł 37

Ustanowienie i cele

1. Niniejszym ustanawia się program wspierający wydajność energetyczną, odnawialne źródła energii oraz różnorodność energetyczną, zwany dalej programem „Inteligentna Energia dla Europy”.
2. Program „Inteligentna Energia dla Europy” obejmuje działania mające na celu w szczególności:
 - (a) promowanie wydajności energetycznej oraz racjonalnego wykorzystania zasobów energetycznych;
 - (b) promowanie nowych i odnawialnych źródeł energii i wspieranie różnorodności energetycznej;
 - (c) promowanie wydajności energetycznej oraz zastosowania nowych i odnawialnych źródeł energii w transporcie.

Artykuł 38

Cele operacyjne

Pod względem operacyjnym program „Inteligentna Energia dla Europy” ma na celu:

- (a) dostarczanie elementów niezbędnych dla poprawy zrównoważonego rozwoju, rozwijanie potencjału miast i regionów, jak również opracowywanie środków legislacyjnych wymaganych dla osiągnięcia wyznaczonych celów strategicznych; tworzenie środków i instrumentów służących do realizacji czynności następczych, monitorowania i oceny wpływu środków przyjętych przez Wspólnotę i jej Państwa Członkowskie w obszarach, których dotyczy program;
- (b) wzmocnianie we wszystkich Państwach Członkowskich inwestycji w nowe i najbardziej skuteczne technologie w dziedzinie wydajności energetycznej, w odnawialne źródła energii oraz różnicowania energetycznego, w tym w transporcie, poprzez zapelnienie luki pomiędzy udanymi prezentacjami technologii innowacyjnych a ich rzeczywistym wprowadzeniem na rynek na szeroką skalę w celu wzmocnienia publicznych i prywatnych inwestycji, promowanie ważnych technologii strategicznych, obniżenie kosztów, zwiększenie doświadczenia

rynkowego oraz przyczynienie się do zmniejszenia ryzyka finansowego i innych rodzajów ryzyka oraz barier, które hamują tego rodzaju inwestycje;

- (c) usuwanie niezwiązanych z technologią przeszkód na drodze do tworzenia inteligentnych wzorców produkcji i zużycia energii poprzez promowanie zwiększania możliwości instytucyjnych również na poziomie lokalnym i regionalnym, poprzez podnoszenie świadomości, zwłaszcza w ramach systemu edukacyjnego, poprzez wspieranie wymiany specjalistycznej wiedzy oraz doświadczenia wśród głównych zaangażowanych podmiotów, a także na poziomie ogólnym wśród przedsiębiorstw i obywateli poprzez rozprzestrzenianie najlepszych praktyk i najlepszych dostępnych technologii, w szczególności poprzez promowanie na poziomie Wspólnoty.

Artykuł 39

Wydajność energetyczna i racjonalne zużycie zasobów (SAVE)

Działania na rzecz wydajności energetycznej i racjonalnego zużycia zasobów mogą obejmować:

- (a) poprawę wydajności energetycznej i racjonalnego zużycia energii, w szczególności w sektorze budownictwa i przemysłowym, z wyłączeniem działań objętych art. 41;
- (b) wsparcie dla opracowywania środków legislacyjnych i ich stosowania.

Artykuł 40

Nowe i odnawialne zasoby energetyczne (ALTENER)

Działania na rzecz promowania nowych i odnawialnych zasobów energetycznych mogą obejmować:

- (a) promowanie nowych i odnawialnych źródeł energii do celów centralnej i zdecentralizowanej produkcji energii elektrycznej i ciepłej oraz wspieranie zróżnicowania źródeł energii, z wyjątkiem działań objętych art. 41;
- (b) włączanie nowych i odnawialnych źródeł energii do środowiska lokalnego oraz systemów energetycznych;
- (c) wsparcie dla opracowywania środków legislacyjnych i ich stosowania.

Artykuł 41

Energia w transporcie (STEER)

Działania na rzecz promowania wydajności energetycznej oraz zastosowania nowych i odnawialnych źródeł energii w transporcie mogą obejmować:

- (a) działania wspierające dotyczące wszystkich aspektów transportu mających związek z energią oraz zróżnicowania paliw;
- (b) promowanie paliw odnawialnych oraz wydajności energetycznej w transporcie;
- (c) wsparcie dla opracowywania środków legislacyjnych i ich stosowania.

Artykuł 42
Inicjatywy horyzontalne

Działania łączące kilka specyficznych obszarów, o których mowa w art. 39, 40 oraz 41 lub odnoszące się do niektórych priorytetów wspólnotowych mogą obejmować:

- (a) włączanie wydajności energetycznej i odnawialnych źródeł energii do kilku sektorów gospodarki;
- (b) łączenie różnych instrumentów, narzędzi i podmiotów w ramach tego samego działania lub projektu.

SEKCJA 2
WYKONANIE

Artykuł 43
Promowanie i rozpowszechnianie projektów

Wspierane będą następujące działania:

- (a) badania strategiczne na podstawie wspólnej analizy oraz regularnego monitorowania rozwoju rynku oraz tendencji w zakresie energii do celów opracowania przyszłych środków legislacyjnych lub do celów przeglądu istniejącego prawodawstwa, w tym w odniesieniu do funkcjonowania wewnętrznego rynku energii, dla realizacji średnio- i długoterminowej strategii w dziedzinie energii w celu promowania zrównoważonego rozwoju, jak również dla opracowania długoterminowych dobrowolnych zobowiązań dla przemysłu i innych zainteresowanych podmiotów oraz dla opracowywania norm, oznakowania oraz systemów certyfikacji;
- (b) tworzenie, rozszerzanie lub reorganizacja struktur i instrumentów na rzecz zrównoważonego rozwoju w dziedzinie energii, włącznie z planowaniem na poziomie lokalnym i regionalnym oraz zarządzaniem energetyką, jak również tworzenie właściwych produktów finansowych i instrumentów rynkowych;
- (c) promowanie trwałych systemów energetycznych i urządzeń w celu przyspieszenia ich przenikania na rynek oraz stymulowania inwestycji w celu ułatwienia przejścia od prezentacji do wprowadzenia do obrotu bardziej wydajnych technologii, kampanie uświadamiające i tworzenie struktur instytucjonalnych skierowanych w szczególności na wdrażanie mechanizmu czystego rozwoju oraz wspólne wdrożenie w ramach Protokołu z Kioto;
- (d) tworzenie struktur informacyjnych, edukacyjnych i szkoleniowych, wykorzystywanie wyników, promowanie i rozpowszechnianie wiedzy specjalistycznej oraz najlepszych praktyk w odniesieniu do ogółu konsumentów, rozpowszechnianie wyników działań i projektów oraz współpraca z Państwami Członkowskimi za pośrednictwem sieci operacyjnych;
- (e) monitorowanie wdrażania oraz wpływu prawodawstwa wspólnotowego oraz środków wspierających.

Artykuł 44
Projekty powielania rynkowego

Finansowanie przez Wspólnotę jest przeznaczone na działania i projekty dotyczące pierwszego powielenia na rynku świeżo sprawdzonych technologii mających znaczenie dla Wspólnoty, których zadaniem jest promowanie, z myślą o szerszym zastosowaniu w Państwach Członkowskich, w innych warunkach gospodarczych lub geograficznych lub ze zmianami natury technicznej, innowacyjnych technik, procesów lub produktów, których techniczna prezentacja była udana, lecz które, ze względu na poziom pozostałego ryzyka, jeszcze nie weszły na rynek, tak aby Wspólnota ponosiła część ryzyka, jakie wiąże się z wykorzystaniem wyników badań do celów gospodarczych, rozwojem technologicznym oraz prezentacją.

SEKCJA 3
PROGRAM DZIAŁAŃ

Artykuł 45
Program działań

Program działań określa zasady w odniesieniu do każdego działania szczegółowego oraz środki służące realizacji celów przedstawionych w art. 37, uzgodnienia dotyczące realizacji, jak również uzgodnienia dotyczące finansowania oraz zasady uczestnictwa. Określa on kryteria wyboru, będące odzwierciedleniem celów programu „Inteligentna Energia dla Europy” i ustanawia orientacyjny harmonogram realizacji programu działań, w szczególności pod względem treści zaproszenia do składania wniosków.

TYTUŁ III PRZEPISY OGÓLNE I KOŃCOWE

Artykuł 46 **Komitety**

1. Komisję wspierają następujące komitety:
 - (a) w przypadku programu na rzecz przedsiębiorczości i innowacji (EIP) – Komitet zarządzający EIP (EIPC);
 - (b) w przypadku programu na rzecz wspierania polityki ICT – Komitet zarządzający ICT (ICTC);
 - (c) w przypadku programu „Inteligentna Energia dla Europy” (IEE) – Komitet zarządzający IEE (IEEC).
2. Kiedy przywoływany jest niniejszy ustęp, stosuje się art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE, uwzględniając jej art. 8.

Okres ustanowiony w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE wynosi trzy miesiące.
3. Komitety, o których mowa w ust. 1, zatwierdzają swoje regulaminy wewnętrzne.

Artykuł 47 **Uchylenie**

Decyzja 96/413/WE traci moc.

Artykuł 48 **Środki tymczasowe**

Środki wykonawcze zgodnie z celem ustanowionym w art. 27 lit. b) realizowane są na mocy decyzji/.../WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁶⁹ do dnia 31 grudnia 2008 r.

Następnie działania rozpoczęte na mocy decyzji/.../WE do dnia 31 grudnia 2008 r. lub w tym dniu będą administrowane zgodnie z wspomnianą decyzją, przy czym komitet ustanowiony tą decyzją zostanie zastąpiony przez komitet powołany w art. 46 ust. 1 lit. b) niniejszej decyzji.

69 Dz.U. L , , str. .

Artykuł 49
Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie w dwudziestym dniu od chwili jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli,

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I
Orientacyjny podział budżetu

Orientacyjne środki budżetowe dla szczególnych programów są następujące:

- a) 2 631 mln EUR na realizację programu na rzecz przedsiębiorczości i innowacji, z czego kwota maksymalnie 520 mln zostanie przeznaczona na promowanie innowacji ekologicznych;
- b) 801,6 mln EUR na realizację programu wsparcia w zakresie ICT;
- c) 780 mln EUR na realizację programu „Inteligentna Energia dla Europy”.

ZAŁĄCZNIK II

Uzgodnienia dotyczące wdrożenia instrumentów finansowych Wspólnoty na rzecz MŚP określone w art. 16

1. Uzgodnienia wspólne dla wszystkich instrumentów finansowych Wspólnoty na rzecz MŚP

A. Budżet

Środki budżetowe pokrywają całkowity koszt każdego instrumentu, w tym zobowiązania płatnicze względem pośredników finansowych, takie jak straty wynikające z gwarancji, opłaty za zarządzanie należne EFI oraz międzynarodowym instytucjom finansowym, które zarządzają środkami UE, jak również wszystkie inne kwalifikujące się koszty lub wydatki.

Transfer środków pomiędzy instrumentami powinien pozostać elastyczny w celu dostosowania się do nowych sytuacji i zmieniających się warunków rynkowych w czasie realizowania programu.

B. Rachunki powiernicze

Oddzielne rachunki powiernicze tworzone są przez EFI oraz odpowiednie międzynarodowe instytucje finansowe w celu przechowywania funduszy budżetowych dotyczących każdego instrumentu. Rachunki te mogą być oprocentowane. Odsetki otrzymane do dnia 31 grudnia 2013 r. można dodać do środków i wykorzystać je na potrzeby odpowiedniego instrumentu.

Płatności realizowane przez powiernika w celu honorowania zobowiązań płatniczych względem pośredników finansowych odejmuje się z odpowiedniego rachunku powierniczego. Kwoty, które powiernik musi zwrócić do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich, opłaty za zarządzanie powiernika oraz inne kwalifikujące się koszty i wydatki odejmuje się z rachunku powierniczego zgodnie z warunkami określonymi w porozumieniach pomiędzy Komisją i powiernikiem. Do rachunku powierniczego dopisuje się płatności realizowane przez Komisję, odsetki oraz, w zależności od instrumentu, wpływy z dokonanych inwestycji (GIF) lub opłat wynikających ze zobowiązań oraz opłat gwarancyjnych, jak również innych wierzytelności (mechanizm SMEG).

Po dniu 31 grudnia 2013 r. saldo na rachunkach powierniczych, inne niż środki zaangażowane, dotąd nie odjęte oraz fundusze konieczne do pokrycia kwalifikujących się kosztów i wydatków, zostaną zwrócone do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich.

C. Opłaty

Do zarządzania instrumentami stosuje się właściwą politykę w zakresie opłat. Opłaty ustanawia Komisja zgodnie z praktykami rynkowymi i uwzględniają one:

- całkowity czas trwania właściwego instrumentu oraz odpowiednich wymogów dotyczących monitorowania, które wykraczają poza okres zobowiązań budżetowych;
- kraje kwalifikujące się do uczestnictwa;
- stopień nowości oraz złożoności instrumentu;

- liczba uwzględnionych działań, takich jak: badania rynku, wyznaczenie pośredników oraz negocjacje z nimi, strukturyzacja transakcji, zamknięcie, monitorowanie i składanie sprawozdań.

D. Przejrzystość

Każdy pośrednik zapewnia odpowiedni stopień przejrzystości w odniesieniu do wsparcia ze strony Wspólnoty.

2. Wdrażanie systemu na rzecz wysokiego wzrostu i innowacji w MŚP (GIF)

A. Wstęp

Aspekt powierniczy, zarządzania oraz monitorowania muszą zostać uzgodnione pomiędzy Komisją a EFI. Komisja stosuje specjalne wytyczne w zakresie zarządzania finansami.

B. Pośrednicy

GIF1 oraz GIF2 dotyczą pośredników o ukierunkowaniu handlowym zarządzanych przez grupy niezależne odpowiednio łączące kompetencje z doświadczeniem. Pośrednicy wybierani są zgodnie z najlepszymi praktykami zawodowymi oraz rynkowymi, w sposób przejrzysty i niedyskryminacyjny, unikając konfliktu interesów w celu objęcia działaniami szerokiego zakresu wyspecjalizowanych funduszy lub podobnych struktur.

C. Kryteria kwalifikujące

Przyjmując politykę inwestycyjną obejmującą wyższy profil ryzyka zarówno w odniesieniu do funduszy pośredniczących, jak i ich polityki inwestycyjnej, GIF uzupełnia działania, które grupa Europejskiego Banku Inwestycyjnego, w tym EFI, realizuje w ramach środków własnych.

GIF 1

GIF 1 inwestuje w fundusze pośredniczące kapitału ryzyka inwestując w MŚP istniejące na rynku najdłużej od 10 lat, zaczynając jak zwykle od etapu poprzedzającego A (zakładanie) oraz A (wczesna faza) i zapewniając, gdzie stosowne, inwestycje kontynuacyjne (follow-on investment). Maksymalna łączna inwestycja w pośredniczący fundusz kapitału ryzyka wynosi 25 % całkowitego kapitału posiadanego przez dany fundusz lub maksymalnie 50 % w przypadku nowych funduszy, które prawdopodobnie odegrają wyjątkowo znaczącą rolę w rozwoju rynków kapitału ryzyka dla konkretnej technologii lub w konkretnym regionie, jak również narzędzia inwestowania aniołów biznesu. Maksymalna łączna inwestycja w pośredniczący fundusz kapitału ryzyka wynosi 50 % w przypadkach, gdy inwestycje funduszu koncentrują się na MŚP aktywnych w zakresie innowacji ekologicznych. Inwestorzy działający w warunkach odpowiadających normalnym warunkom rynkowym (zgodnie z „zasadą inwestora rynkowego”) zapewniają przynajmniej 50 % kapitału zainwestowanego w jakikolwiek fundusz, bez względu na charakter prawny i strukturę własnościową inwestorów zapewniających tę część kapitału. Zobowiązanie w ramach jednego funduszu nie może przekroczyć 30 mln EUR. GIF1 może współinwestować za pomocą środków własnych EFI oraz środków przyznanych w ramach mandatu EBI lub środków zarządzanych przez EFI.

GIF 2

GIF 2 inwestuje w pośredniczący fundusz kapitału podwyższonego ryzyka inwestujący w MŚP, zazwyczaj na etapach B i C (rozwój). Typowa maksymalna łączna inwestycja w pośredniczący fundusz kapitału podwyższonego ryzyka wynosi 15 % całkowitego kapitału posiadanego przez dany fundusz lub maksymalnie 25 % w następujących przypadkach:

- nowe fundusze odgrywające wyjątkowo istotną rolę w rozwoju rynków kapitału ryzyka dla konkretnej technologii lub w konkretnym regionie;
- fundusze skoncentrowane na inwestowaniu w MŚP aktywne w zakresie innowacji ekologicznych;
- fundusze utworzone przez początkujące grupy zarządzające.

W przypadku współinwestowania w ramach środków własnych EFI lub środków przyznanych w ramach mandatu EBI lub środków zarządzanych przez EFI, maksymalny wkład GIF2 wynosi 15 %. Inwestorzy działający w warunkach odpowiadających normalnym warunkom rynkowym (zgodnie z „zasadą inwestora rynkowego”) zapewniają przynajmniej 50 % kapitału zainwestowanego w jakikolwiek fundusz, bez względu na charakter prawny i strukturę własnościową inwestorów zapewniających tę część kapitału. Zobowiązanie w ramach jednego funduszu nie może przekroczyć 30 mln EUR.

D. Inwestycje pari passu

Realizowane w ramach GIF inwestycje w fundusz pośredniczący mają takie samo znaczenie, co działania inwestorów prywatnych.

E. Czas działania mechanizmu

GIF jest mechanizmem długoterminowym, który zazwyczaj trwa od 5 do 12 lat w funduszach pośredniczących. W każdym przypadku czas trwania inwestycji w ramach GIF nie przekracza 19 lat licząc od momentu podpisania porozumienia o delegacji pomiędzy Komisją a EFI. W porozumieniach pomiędzy EFI oraz pośrednikami należy ustalić odpowiednie strategie wyjścia.

F. Realizacja inwestycji

Z uwagi na fakt, że w ramach GIF większość inwestycji dokonuje się w jednostki nie notowane, nie płynne, realizacja tych inwestycji opierać się będzie na rozdziale zysków otrzymanych przez pośrednika ze sprzedaży ich inwestycji dokonanych w MŚP.

G. Reinwestowanie przychodów ze zrealizowanych inwestycji

Przychody, w tym dywidenda i zwroty, które EFI otrzyma do dnia 31 grudnia 2013 r. dodaje się do środków mechanizmu i wykorzystuje do celów mechanizmu.

3. Wdrażanie systemu poręczeń dla MŚP (SMEG)

A. Wstęp

Aspekt powierniczy, zarządzania oraz monitorowania muszą zostać uzgodnione pomiędzy Komisją a EFI. Komisja stosuje specjalne wytyczne w zakresie zarządzania finansami.

B. Pośrednicy

Pośrednicy wybierani są spośród działających już programów gwarancyjnych, lub które można wprowadzić w krajach kwalifikujących się, w tym wzajemne organizacje gwarancyjne oraz wszystkie inne odpowiednie instytucje finansowe. Procedury selekcyjne są przejrzyste i niedyskryminacyjne, unikające konfliktu interesów.

Pośrednicy wybierani są zgodnie z najlepszą praktyką rynkową z uwzględnieniem:

- wpływu na łączną wielkość finansowania (zadłużenie, kapitał własny lub quasi kapitał własny) udostępnianego dla MŚP i/lub
- wpływu na dostęp MŚP do finansowania i/lub
- wpływu na podejmowanie ryzyka w finansowaniu MŚP przez danego pośrednika.

C. Kwalifikowalność

Dla każdego pośrednika w oparciu o jego działania określone są kryteria finansowe regulujące wymogi w ramach mechanizmu SMEG mające na celu objęcie jak największej liczby MŚP. Przepisy te odzwierciedlają warunki rynkowe oraz praktyki na danym terytorium.

Dopuszcza się finansowanie mające na celu nabycie wartości niematerialnych i prawnych, w tym działania innowacyjne, rozwój technologiczny oraz nabycie licencji.

Kryteria dotyczące czwartego elementu SMEG d) (sekurytyzacja długu MŚP z danego portfela) zawierają transakcje indywidualne oraz dokonywane przez kilku partnerów, jak również transakcje obejmujące kilka krajów.

Kryteria kwalifikujące określone są w oparciu o najlepsze praktyki rynkowe, w szczególności w odniesieniu do jakości kredytu oraz zróżnicowania zabezpieczonego portfela.

D. Warunki poręczeń

Poręczenia przyznane przez EFI w imieniu Komisji w ramach elementów określonych jako: a) finansowanie zadłużenia, b) mikrokredyt oraz c) elementu kapitału własnego i quasi kapitału własnego systemu SMEG pokrywają część ryzyka podjętego przez pośredników finansowych w ramach portfela finansowego transakcji indywidualnych. Czwarta opcja mechanizmu SMEG d) sekurytyzacja, obejmuje podział ryzyka niektórych zabezpieczonych transzy, które są wcześniejsze w stosunku do pierwszej części straty lub pozostawienie ryzyka znacznej części pierwszej straty inicjatorowi oraz podział ryzyka pozostałej części.

Udzielone przez EFI poręczenia dotyczące elementu systemu SMEG: a) finansowania zadłużenia, b) mikrokredytu, c) kapitału własnego i quasi kapitału własnego zazwyczaj mają takie samo znaczenie jak gwarancje lub, jeśli stosowne, finansowanie ze strony pośrednika.

EFI może obciążyć pośrednika finansowego opłatą określoną na podstawie kwot zaangażowanych, ale nie wykorzystanych zgodnie z uzgodnionym wykazem („opłaty wynikające ze zobowiązań”), jak również opłatami gwarancyjnymi. Możliwe jest również obciążenie opłatami związanymi z indywidualnymi transakcjami sekurytyzacyjnymi.

E. Maksymalna wysokość łącznych strat EFI

Koszt systemu w stosunku do ogólnego budżetu Wspólnot Europejskich jest ograniczony tak, aby w żadnym przypadku nie przekroczył budżetowych środków finansowych udostępnionych EFI w ramach tego systemu. Na budżecie nie ciąży żadne zobowiązanie warunkowe.

Zobowiązanie EFI dotyczące płatności jego udziału w stratach finansowych pośrednika trwa do chwili, gdy łączna skumulowana wysokość płatności, jakich EFI miałyby dokonać dla pokrycia strat z danego portfela, obniżonych, jeśli stosowne, o skumulowaną kwotę odzyskanych sum, osiągnie wcześniej ustaloną sumę. Po osiągnięciu tej kwoty, gwarancja EFI wygasa automatycznie.

F. Odzyskiwanie strat oraz inne dochody płatne na rzecz rachunku powierniczego

Odzyskane od danego pośrednika sumy są dopisywane do rachunku powierniczego i uwzględniane w obliczeniach maksymalnej wysokości łącznych strat EFI w stosunku do pośrednika. Wszystkie inne dochody, takie jak opłaty wynikające ze zobowiązań i opłaty gwarancyjne dopisuje się do rachunku powierniczego oraz, jeżeli zostaną wpłacone do dnia 31 grudnia 2013 r., zostaną dodane do środków mechanizmu.

G. Czas działania systemu

Okres ważności poręczeń dla poszczególnych MŚP nie może być dłuższy niż 10 lat.

4. Wdrażanie programu rozwijania zdolności (CBS)

A. Wstęp

Szczegóły realizacji działań w zakresie kapitału załączkowego oraz działań partnerskich, uwzględniając aspekt powierniczy, zarządzania i monitorowania stanowią przedmiot porozumienia pomiędzy Komisją a EFI lub odpowiednimi instytucjami finansowymi.

Pośredników wybiera się zgodnie z najlepszymi praktykami rynkowymi.

Procedury selekcyjne dotyczące zapewnienia pomocy technicznej są przejrzyste i niedyskryminacyjne, unikające konfliktu interesów.

B. Działanie w zakresie kapitału załączkowego

Działanie w zakresie kapitału załączkowego opiera się na zasadzie powiernictwa. Budżetowe środki finansowe pokrywają całkowity koszt działań, w tym opłaty za zarządzanie oraz wszystkie inne kwalifikujące się koszty i wydatki. Przyznana pomoc wspiera fundusze inwestycyjne obejmujące kapitał załączkowy w ich ogólnym programie inwestycyjnym poprzez pokrycie części powstałych kosztów za zarządzanie.

C. Działania partnerskie

Działania partnerskie realizuje EFI lub odpowiednie międzynarodowe instytucje finansowe. Obejmują one pomoc techniczną, opłaty za zarządzanie oraz kwalifikujące się koszty wspierające rozwijanie zdolności.

5. Ocena

Ocen zewnętrznych dokonują niezależni eksperci przy uwzględnieniu wpływu inicjatywy „Wzrost i zatrudnienie” ustanowionej w ramach decyzji Rady 98/347/WE oraz wieloletniego programu na rzecz przedsiębiorstw i przedsiębiorczości, a w szczególności dla małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) opracowanego w ramach decyzji Rady 2000/819/WE. Oceny zewnętrzne badają wpływ instrumentów finansowych Wspólnoty na MŚP oraz zapewniają analizę jakościową osiągniętych wyników, w szczególności poprzez badanie efektu dźwigni, a także kosztów i korzyści każdego instrumentu. Sprawozdania z oceny przedstawiają dane statystyczne, w tym:

- w odniesieniu do GIF – liczbę objętych MŚP oraz ilość stworzonych stanowisk pracy;
- w odniesieniu do mechanizmu SMEG – całkowitą wielkość pożyczek przyznanych MŚP przez pośredników finansowych oraz liczbę objętych MŚP;
- w odniesieniu do działania w zakresie kapitału zaangażowanego – liczbę wspieranych organizacji oraz wielkość inwestycji w kapitale zaangażowanym;
- w odniesieniu do działania partnerskiego – liczbę wspieranych pośredników oraz objętych MŚP;
- wszelkie szczególne rezultaty w zakresie innowacji ekologicznych.

Wyniki oraz nauki wynikające ze sprawozdań osób dokonujących oceny zewnętrzne, jak również wymiana dobrych praktyk pomiędzy zainteresowanymi stronami zostaną odpowiednio uwidocznione.

ZAŁĄCZNIK III
Szczegóły dotyczące usług w zakresie wspierania przedsiębiorstw oraz innowacji
określone w art. 20

a. Usługi w zakresie informowania, reagowania i współpracy

- rozpowszechnianie informacji dotyczących funkcjonowania oraz perspektyw rynku wewnętrznego towarów i usług;
- aktywne promowanie programów, inicjatyw oraz polityk Wspólnoty mających znaczenie dla MŚP;
- wykorzystanie narzędzi pozwalających na zbadanie wpływu istniejącego ustawodawstwa na MŚP;
- wkład w realizowanie badań wpływu Komisji;
- wykorzystanie innych odpowiednich środków w celu włączenia MŚP do europejskiego procesu decyzyjnego;
- pomoc MŚP w rozwijaniu działań na terenach przygranicznych;
- pomoc MŚP w szukaniu partnerów handlowych za pomocą odpowiednich narzędzi.

b. Usługi w zakresie transferu innowacji, technologii i wiedzy

- podnoszenie świadomości poprzez rozpowszechnianie informacji w zakresie polityk, ustawodawstwa oraz programów wsparcia dotyczących innowacji;
- uczestniczenie w rozpowszechnianiu i wykorzystaniu wyników badań;
- zapewnienie usług w zakresie transferu technologii i wiedzy oraz w zakresie budowania partnerstwa pomiędzy podmiotami zajmującymi się innowacją;
- zapewnienie przedsiębiorstwom, w szczególności MŚP, środków pozwalających na wprowadzanie innowacji;
- ułatwianie łączenia z innymi usługami w zakresie innowacji.

c. Usługi w zakresie zachęcania do uczestnictwa MŚP w dziedzinie badań i rozwoju technologicznym (BRT)

- podnoszenie świadomości MŚP w zakresie wspólnotowego programu ramowego BRT;
- pomoc MŚP w określeniu ich potrzeb w zakresie BRT oraz w znalezieniu partnerów mających podobne potrzeby w tym zakresie;
- pomoc MŚP w przygotowaniu i koordynowaniu propozycji projektu w sprawie uczestnictwa we wspólnotowym programie ramowym BRT.